

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN 33-34-35-36-37-38

VERGADERINGEN VAN APRIL 1995

ACTUELE INTERPELLATIE
ACTUELE VRAGEN
BEGROTINGSAANPASSINGEN
BIJZONDER DECREET ARGO
DECREET ALGEMENE BEPALINGEN MILIEUBELEID
DECREET BEHEER AFVALSTOFFEN
DECREET BESCHERMING LANDSCHAPPEN
DECREET LOODSDIENST
DECREET OFFICIELE SCHRIJFWIJZE NEDERLANDSE TAAL
DECREET OPLEIDING WIELERSPORT
DECREET REGELING ARBEIDSBEMIDDELING
DECREET VERWAARLOOSDE BEDRIJFSRUIMTEN
DECRETEN SOCIAAL-CULTUREEL WERK
GOEDKEURING VERDRAGEN
REGLEMENT – AANPASSINGEN
REPARATIEDECREET HOBU
RESOLUTIE ECONOMISCHE COMPENSATIES
RESOLUTIE ONTZUILING
RESOLUTIE RIO-CONFERENTIE
STATUUT EN PENSIOENFONDS LEDEN RAAD
VRAGEN OM UITLEG
WERKINGSBEGROTING

Inhoud

Nr. 33

Dinsdag 4 april 1995
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1491

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1491

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1491

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1491

Verslagen

Indiening, blz. 1491

Jaarverslag

Indiening, blz. 1493

Kennisgevingen van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1493

Indiening, blz. 1493

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1494

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1494

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1494

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1494

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1494

Spreker : de heer E. Van Rompuy

Reglement - aanpassingen

- 8 (1994-1995) - Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1495

Sprekers : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever, de heren L. Hancké, J. Geysels, J. Van Hauthem en E. Van Rompuy

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1500

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 19-A (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

- 20-A (1994-1995) - Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)

- 21 (1994-1995) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 1508

Sprekers : de heer E. Van Rompuy, verslaggever, de heren S. Platteau, L. Hancké, J. Timmermans, L. Barbé, W. De Vlieghe, A. Denys en minister W. Demeester-De Meyer

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1517

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de overeenkomst van 1 juni 1994 tussen de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Gewestregering en

de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting

- 711 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1522

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1522

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier houdende wijziging van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

- 696 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1522

Sprekers : de heer W. De Vlieghe, verslaggever en de heer M. Olivier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1523

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, en van de bijlagen, opgemaakt in Parijs op 22 september 1992

- 702 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1524

Sprekers : de heren L. Barbé en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1527

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1527

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de controle van de Vlaamse regering op de besteding van de middelen van het Sociaal Fonds van de Scheepsherstellers van Antwerpen v.z.w., blz. 1530

Vraag om uitleg van de heer E. Van Varenbergh tot de heer L. Peeters, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de invloed van hoogspanningslijnen op kanker, blz. 1532

Vraag om uitleg van de heer L. Gouty tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de toepassing van het decreet op het georganiseerd vrijwilligerswerk op de zelfhulpgroepen, blz. 1534

Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de reiskostenvergoeding voor de consultants van de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtsbank, blz. 1536

Vraag om uitleg van de heer J. Tavemier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van het HOBU-decreet, blz. 1538

Vraag om uitleg van de heer J. Tavemier

tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over leasingovereenkomsten afgesloten door de gemeenten, blz. 1542

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de hoogspanningslijn Eksel-Overpelt, blz. 1551

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gewestplanwijziging Tienen-Landen, blz. 1555

Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de eigendomstitel van het strand van Lombardsijde (Middelkerke) en de gevolgen voor de kustbeveiliging door de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1557

Vraag om uitleg van de heer F. Vergote tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regening, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de overpopulatie en de bestrijding van muskusratten in Vlaanderen, blz. 1562

Vraag om uitleg van de heer B. Vandriessche tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de slibvervuiling van de Schelde tussen Melle en Gent, blz. 1564

Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de overtredingen van de decreten op reliëf- en vegetatiewijziging op het strand van Lombardsijde, blz. 1567

Nr. 34

Dinsdag 4 april 1995
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1569

Ontwerp van decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

- 718 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1570

Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heren L. Barbé, J. Timmermans, M. Capoen en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1576

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en van de bijlagen I en II, ondertekend in New York op 9 mei 1992

- 723 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1584

Sprekers : de heren L. Barbé, J. De Mol en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1590

Voorstel van decreet van de heren H. Brouns, G. Swennen, M. Verwilghen en M. Capoen houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

- 717 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1590

Sprekers : de heren L. Barbé, J. Timmermans, J. Geysels, H. Brouns en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1593

Ontwerp van decreet tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest

- 700 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling door arbeidsbemiddelingsbureaus opgericht naar privaatrecht

- 367 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1593

Sprekers : de heer E. Schuermans, verslaggever, de heren J. Laverge en minister L. Peeters

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1597

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging, blz. 1603

Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Rouwhulde, blz. 1604

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1604

Voorstel van resolutie van de heren H. Candries, J. Sleetckx, J. Peeters, H. Ollaerts, A. Denys en H. Coveliers betreffende de inpassing van het systeem van economische compensaties bij legerbestellijnen in het eewestelike economische beleid

- 734 (1994-1995) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1605

Spreker : de heer A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1605

Spreker : de heer J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 19-A (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

- 20-A (1994-1995) - Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)

- 21 (1994-1995) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemmingen, blz. 1605

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1606

Spreker : de heer P. Dewael

Voorstel van motie van overeenstemming

Hoofdelijke stemming, blz. 1607

Werkingsbegroting van de Raad, blz. 1609

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de overeenkomst van 1 juni 1994 tussen de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Gewestregering en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting

- 711 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1609

Spreker : de heer J. Van Hautem

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier houdende wijziging van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

- 6% (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1610

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, en van de bijlagen, opgemaakt in Parijs op 22 september 1992

- 702 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1611

Ontwerp van decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

- 718 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1612

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en van de bijlagen I en II, ondertekend in New York op 9 mei 1992

- 723 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1613

Sprekers : de heren L. Barbé en minister-president L. Van den Brande

Voorstel van decreet van de heren H. Brouns, G. Swennen, M. Verwilghen en M. Capoen houdend; wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

- 717 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1615

Ontwerp van decreet tot regeling van de

arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest

- 700 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1616

Met redenen omklede motie van de heer R. Van Hooland c.s. tot besluit van de op 21 maart 1995 door de heer R. Van Hooland in commissie eehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de aangekondigde evaluatie van de fusies van gemeenten

- 730 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1617

Met redenen omklede motie van de heren L. Van Nieuwenhuysen en G. Annemans tot besluit van de op 22 maart 1995 door de heer G. Annemans gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de TGV ten noorden van Antwerpen

- 733 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1619

Sprekers : de heren M. Bartholomeeussen, H. Lauwers, J. Ansoms, H. Van Dienderen, L. Van Nieuwenhuysen en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 22 maart 1995 door de heren G. Annemans en H. Van Dienderen gehouden interpellaties respectievelijk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de TGV ten noorden van Antwerpen en tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de afbraak van de binnenlandse trein ten voordele van de TGV

- 735 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1621

Ontwen> van **decreet** houdende de bestrijding van de voorkoming van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten

- 591(1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1623

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, de heren J. Devolder, L. Steenwegen en minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1627

Voorstel van resolutie van de heer J. De Mol c.s. betreffende de voortgangsbewaking van de Rio-conferentie en de uitvoering van Agenda 21

- 551 (1993-1994) -Nr. 1

Bespreking, blz. 1636

Sprekers : de heer J. De Mol, ver-

slaggever en de heer L. Barbé

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1637

Nr. 35 **Woensdag 5 april 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1639

Ontwerp van **decreet** houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport

- 724 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1639

Sprekers : de heren M. Seghers en minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1640

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal

- 728 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1640

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1640

Voorstel van decreet van de heren M. Van Peel, P. Hostekint en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk

- 664 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren L. Goutry en A. Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

- 665 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 6

Voorstel van decreet van de heren L. Martens en J. De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen

- 666 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

- 524 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen

- 525 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor organisaties voor

ontwikkelingswerk

- 610 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor het Nederlandstalig vormingswerk met volwassenen in instellingen

- 611 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1641

Sprekers : mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heer P. Hostekint, verslaggever, de heer H. Lauwers, verslaggever, de heren W. Seeuws, J. Geysels, M. Van Peel, M. Seghers, A. Denys en minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1666

Sprekers : de heren J. Geysels, W. Seeuws en minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1674

Spreker : minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1681

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1687

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer P. Desmet tot de heer N. De Batselier! vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het ontbreken van diensten, die in dringende noodgevallen onmiddellijk vaststellingen en metingen van luchtverontreiniging kunnen doen, blz. 1690

Vraag om uitleg van de heer M. Didden tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de harmonisatie van de openingsdata voor de visvangst op de Berwijn, de Voer en de Geul, blz. 1693

Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het ontwerp van ordonnantie tot wijziging van het Boswetboek in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, blz. 1695

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het uitblijven van een bouwvergunning voor de ophoging van het stort te Pellenberg, blz. 1697

Nr. 36 **Woensdag 5 april 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1699

Ontwerp van decreet betreffende de or-

ganisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods

- 716 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1699

Sprekers : de heren E. Beysen en minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1700

Ontwerp van decreet tot bescherming van **lanj**schappen

- 731 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1705

Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, de heren M. Seghers, J. Timmermans, J. Caudron, L. Steenwegen, F. Van den Eynde, A. Denys, J. De Seranno, F. Vermeiren en minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1720

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. Denys, J. De Mol en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1729

Nr. 37 **Donderdag 5 april 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1731

Ontwerp van **decreet** tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg

- 719 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1731

Sprekers : de heer J. Timmermans, verslaggever, de heren L. Barbé, M. Capoen en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1734

Voorstel van decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw A. Leysen en de heer P. Hostekint houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap

- 710 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1738

Sprekers : de heer R. Swinnen, verslaggever, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen, de heren L. Appeltans, J. Tavemier, V. Anciaux, A. Denys, C. Moors en minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1748

Berichten van verhindering, blz. 1751**Actuele vragen** (Regl. art. 77)

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toegangswegen tot de geplande vestiging van een nieuw stort door een internationaal afvalverwerkingsbedrijf op het grondgebied van Steendorp-Temse, blz. 1752

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkiezingsprogramma's bij de BRTN, blz. 1752

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het Vlaams standpunt inzake de Europese richtlijn Televisie Zonder Grenzen, blz. 1753

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het antwoord van de Vlaamse regering op het tweede jaarverslag van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1754

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de eis tot schadevergoeding van de minister van Ambtenarenzaken tegen de Vlaamse Uitgeversmaatschappij, blz. 1757

Actuele vraag van de heer J. Tavemier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de aangekondigde verhoging van de inschrijvingsgelden in het HOBV, blz. 1758

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Säuwers, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de plotse aanwerving van tien medewerkers, blz. 1759

Actuele vraag van mevrouw M.-J. Bauwen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de moeilijkheden naar aanleiding van het strategisch actieplan van Kind en Gezin, blz. 1760

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de intrekking van de Olympische licentie van een Gents hoogleraar door het BOIC, blz. 1761

Actuele vraag van de heer L. Goutry tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegen-

heden, over de aanwending van de middelen van het Eurooëes Sociaal Fonds, blz. 1762

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over Ultimate fighting als verantwoordde sportbeoefening, blz. 1763

Actuele interpellatie (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een nieuw contract voor aëroteledetectische waarnemingen betreffende het overstromingsgevaar van het mijnverzakkingsgebied te Maasmechelen, blz. 1764

Sprekers : de heren J. De Mol en T. Kelchtermans

Voorstel van decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw A. Leysen en de heer P. Hostekint houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap - 710 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1768

*Spreker : minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1769

Spreker : de heer J. Tavemier

Voorstel van bijzonder decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen en de heren P. Hostekint en J. Tavemier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs - 732 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1787

Spreker : de heer J. Tavemier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1788

Voorstel van resolutie van de heren H. Candries, J. Slecckx, J. Peeters, H. Olaerts, A. Denys en H. Coveliers betreffende de inpassing van het systeem van economische compensaties bij legerbestellingen in het gewestelijke economische beleid - 734 (1994-1995) -Nr. 1

Bespreking, blz. 1789

Sprekers : de heren H. Candries en H. Coveliers

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, L. Hancké, A. Denys, H. Lauwers en J. Geysels betreffende de toepassing van de beginselen van non-discriminatie en gewaarborgde inspraak - 677 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1792

Sprekers : de heer L. Martens, verslaggever, de heren M. Van Peel, L. Hancké, F. Van den Eynde, J. Geysels en H. Lauwers

Werkgroep belast met het opmaken van

een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog, met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen van de repressie

Mededeling, blz. 1800

Statuut van het lid van de Vlaamse Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1800

Sprekers : de heer C. Moors, verslaggever en de heer H. Schiltz

Reglement van het pensioenfonds van de leden van de Vlaamse Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1803

Personeelsformatie van de Vlaamse Raad

Beraadslaging, blz. 1803

Ontwerp van decreet houdende de bestrijding van de voorkoming van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten

- 591 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1803

Voorstel van resolutie van de heer J. De Mol c.s. betreffende de voortgangsbewaking van de Rio-conferentie en de uitvoering van Agenda 21

- 551 (1993-1994) -Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1804

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport

- 724 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1806

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal

- 728 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1807

Voorstel van decreet van de heren M. Van Peel, P. Hostekint en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk - 664 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 1808
Hoofdelijke stemming, blz. 1811

Voorstel van decreet van de heren L. Goutry en A. Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

- 665 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmen, blz. 1812
Hoofdelijke stemming, blz. 1818

Voorstel van decreet van de heren L. Martens en J. De Bremeaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen

- 666 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmen, blz. 1819

Hoofdelijke stemming, blz. 1823

Ontwerp van **decreet** betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods
- 716 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1824

Ontwerp van **decreet** tot bescherming van landschappen
- 731 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Aangehouden stemmen, blz. 1825
Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Timmermans en minister Sauwens

Ontwerp van **decreet** tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg
- 719 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1829
Spreker : de heer L. Barbé

Voorstel van decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw A. Leysen en de heer P. Hostekint houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap
- 710 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4
Hoofdelijke stemming, blz. 1831

Voorstel van bijzonder decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen en de heren P. Hos-

tekint en J. Tavemier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
- 732 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1832

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, L. Hancké, A. Denvs, H. Lauwers en J. Geysels betreffende de toepassing van de beginselen van non-discriminatie en gewaarborgde inspraak
- 677 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemmen, blz. 1833
Hoofdelijke stemming, blz. 1834
Spreker : de heer W. Seeuws

Voorstel van resolutie van de heren H. Candries, J. Sleenckx, J. Peeters, H. O-laerts, A. Denys en H. Coveliers betreffende de inpassing van het systeem van economische compensaties bij legerbestellingen in het gewestelijke economische beleid
- 734 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1836

Verklaring van de voorzitter, blz. 1837

Reglement - Aanpassingen
- 8 (1994-1995)

Aangehouden stemmen, blz. 1837
Sprekers : de heren F. Dewinter en H. Suykerbuyk

Hoofdelijke stemming, blz. 1839

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1840

Verzoekschriften (Regl. art. 82-83)
blz. 1840

Bijlage

Vraagom uitleg van de heer P. Breyne tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorwaarden inzake erkenning van huurdersbonden en een overleg- en investeringscentrum, blz. 18

Voorzitter : de heer E. Baldewijns

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.31 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

G. Cardoen, G. Geens, C. Moyaerts
gezondheidsredenen ;

J. Valkeniers : buitenslands ;

F. De Man, M. Verwilghen : ambts-
verplichtingen ;

F. Vergote : familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods

– 716 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de

organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ghèsquiere, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) :

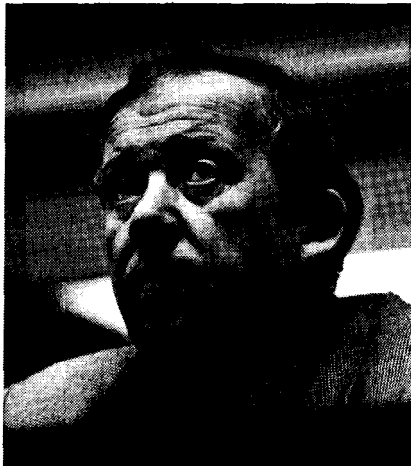
Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, dit decreet beoogt de wet van 3 november 1967 inzake het loodsen van zeevaartuigen te vervangen door een Vlaams normenstelsel. Een decreet leek de eenvoudigste manier om dit te doen, maar er rijzen toch vragen bij diverse bepalingen ervan.

In de politieke context moeten we ons afvragen in hoeverre we de Vlaamse regering nog ernstig kunnen nemen. Ze beweert dat ze bij uitvoering van het loodsendecreet de belangen van de Vlaamse havens zal behartigen en de concurrentiepositie in stand zal houden, terwijl de minister van Openbare Werken vorige maand nog kwam vertellen dat er geen middelen beschikbaar zijn voor de hoogdringende uitdieping van de Schelde.

Men zou in de toekomst strenger toezien op de verplichting een loods aan boord te nemen. Er is evenwel een nijpend tekort aan loodsen en dat zou wel eens een vlotte doorvaart van de Schelde tot Antwerpen

kunnen bemoeilijken; We moeten ervoor uitkijken dat onze haven op competitief vlak geen onaanvaardbaar nadeel ondervindt ten aanzien van Rotterdam. Daarom wil ik nogmaals een lans breken voor het daadwerkelijk verlenen van vrijstelling en het loodsen op afstand. Het wordt tijd dat het loodsen op afstand als een volwaardig alternatief wordt aanzien en uitgebouwd. Het kan immers een grote besparing betekenen op de aanloopkosten.

Ook de invoering van het verkeersbegeleidingstarief is erg betwistbaar. Deze VBS-vergoeding bedraagt 4 percent bovenop het normale loodsgeld. Kan de minister ons bevestigen dat dit tarief niet aan geregelde verhogingen onderhevig zal zijn ? In scheepvaartkringen merkt men terecht op dat de verkeersbegeleiding naar internationale normen integraal deel uitmaakt van het belodingsstelsel en ze wordt zodoende nergens ter wereld in rekening gebracht. De Vlaamse havens zien op die manier hun concurrentiepositie aan banden gelegd door Nederland. Gezien de specifieke ligging van onze havens, lijkt het ons aangewezen de kosten helemaal door de gemeenschap te laten dragen. De verregaande economische "return" van de havenactiviteiten verantwoordt dit ruimschoots. Vóór alles moeten we erover waken dat de lat gelijk wordt gelegd met het oog op de vrijwaring van het concurrentievermogen van de Vlaamse havens in Europese context.

VLD-Kamerlid Edward Beysen, secretaris van de Raad en voorzitter van de commissie voor Openbare Werken en Vervoer, verklaarde dat de VLD zich bij de stemming over het ontwerp van decreet betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiensdienst zou onthouden

Hogere normen invoeren met betrekking tot de veiligheid heeft ook zijn schaduwkanten. Denk daarbij aan de kostenstijging voor de eindgebruiker en dan is het onmiskenbaar de haven van Antwerpen die daardoor wordt benadeeld.

Ik hoop van harte dat de volgende regering het loodswezen effectief en efficiënt zal reorganiseren. Die inspanning moet resulteren in een voor alle betrokkenen werkbare structuur die uitgaat van een aantal fundamentele elementen. Het gaat dan om de invoering van polyvalente loodsen van zee tot haven, het aanpassen van de manier waarop de loods aan boord komt - heli-beloodsing in de plaats van het kotterstelsel - en het niet-verhogen van het loodsgeid boven de inflatiemarge. Daarbij raden we ook de invoering van het verkeersbegeleidingstarief af.

De VLD zal zich bij stemming onthouden gelet op het belang van de

materie die in het decreet wordt behandeld en die grote gevolgen zou meebrengen voor de Vlaamse havens en niet in het minst voor de Antwerpse haven.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ga kort in op enkele bedenkingen van de heer Beysen.

Dit decreet tot uitvoering van een van de vier waterverdragen die aan het begin van dit jaar door Vlaanderen en Nederland werden ondertekend, beoogt vooral de veiligheid van het alsmaar drukkere scheepvaartverkeer op de Schelde te verhogen. De economische belangen van de Vlaamse havens worden daarbij zo veel mogelijk ontzien.

Ik verwijs inzake de invoering van het VBStarief naar bijlage 1 bij het verslag. Daarin wordt de invloed ervan op de totale loodskosten nagegaan en vergeleken met de tarieven in Nederland. Voor de beginperiode - vanaf dit jaar tot en met 1998 - zou de totale som van loodsgelden en verkeersbegeleidingskosten voor de Vlaamse havens duidelijk lager liggen dan in Nederland is vooropgesteld.

Ten aanzien van een investering in de walradars, die u zelf zo belangrijk acht, kan inderdaad van de gebruiker worden gevraagd dat hij in beperkte mate de exploitatiekosten mee draagt, want die uitbating kan niet zonder meer op rekening van de overheid en de gemeenschap worden geschreven. In het totale kostenperspectief moeten we dit gegeven overigens relativiseren. Het is wel zo dat voldoende nieuwe loodsen voorhanden moeten zijn wanneer het aantal beloodsingen drastisch toeneemt. In overleg met de loodsenverenigingen en Openbaar Ambt zijn intussen de nodige afspraken in die zin gemaakt. Als het aantal beloodsingen een bepaalde limiet zou overschrijden, zul-

len onverwijld bijkomende loodsen worden aangeworven.

U hebt ook gelijk wanneer u zegt dat de inspanningen van deze regering in de toekomst moeten worden voortgezet om concrete resultaten te bewerkstelligen met betrekking tot de reorganisatie van het loodsenkorps. Dat vormt immers een belangrijke schakel in de vervoersketting die mee de economische troeven van Vlaanderen bepaalt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiensdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° „vaartuigen” :

a. de vaartuigen omschreven in artikel 1 van boek II van het Wetboek van Koophandel ;

b. de vaartuigen, lichters, dokken, wrakken en drijvende tuigen met bestemming naar of komend uit zee ;

Voorzitter

c. de andere uitdrukkelijk bij besluit van de Vlaamse regering aangeduide vaartuigen, lichters, dokken, wraken en drijvende tuigen ;

2" „gezagvoerder” : de kapitein, de schipper of de persoon die belast is met het bevel over een vaartuig, of die dit bevel in feite voert ;

3" „de loodsdienst” : de functionele dienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap belast met de in artikel 5 bedoelde taken of de rechtspersoon waaraan bij decreet die taken geheel of gedeeltelijk worden toevertrouwd ;

4" „het gewone loodsen” : het verstrekken van inlichtingen en raadgevingen bij de navigatie van een vaartuig, door een loods aan boord van dat vaartuig ;

5" „het loodsen op afstand” of „LOA” : het verstrekken van inlichtingen en raadgevingen bij de navigatie van een vaartuig, vanaf de wal of vanop een ander varend of stilliggend vaartuig, door een loods, met behulp van radiocommunicatiemiddelen en eventueel van radarbeelden ;

6" „Joods” : de houder van het loodsbrevet of van de tijdelijke loodsvergunning bedoeld in artikel 6 ;

7" „verkeersbegeleiding” : de verzameling, de verwerking, de overbrenging en de mededeling aan de gezagvoerders en aan andere natuurlijke of rechtspersonen van gegevens in verband met de ordening en de coördinatie van het scheepvaartverkeer, met uitzondering van de specifieke activiteiten omschreven onder 4" en 5" ;

8" „verkeersbegeleidingssysteem” of „VBS” : het organisatorische en operationele systeem waarin de verkeersbegeleiding wordt verstrekt ;

9" „gedecentraliseerd bestuurde havens en kanalen” : de op het grondgebied van het Vlaamse Gewest gelegen havens en kanalen die zijn onttrokken aan de werking van de getijden en die ter uitvoering van de wet, het decreet of een met het Vlaamse Gewest gesloten overeenkomst, be-

stuurd of geëxploiteerd worden door een gedecentraliseerd bestuur ;

10" „loodsgelden” : het gewone loodsgeld, de LOA-vergoeding en de VBS-vergoeding ;

11" „gewoon loodsgeld” : een retributie verschuldigd wegens het gebruik maken van het gewone loodsen

12" „LOA-vergoeding” : een retributie verschuldigd wegens het gebruik maken van LOA ;

13" „VBS-vergoeding” : een retributie verschuldigd wegens het gebruik maken van het verkeersbegeleidingssysteem.

– **Aangenomen.**

Artikel 3

Dit decreet is niet van toepassing op de Noordzee-loodsen bedoeld in de wet van 8 juni 1983 houdende instelling van een certificaat van Noordzee-loods voor het loodsen van schepen op de Noordzee en in het Kanaal.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Organisatie en werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest

AFDELING 1

Toepassingsgebied

Artikel 4

Onverminderd de internationale verplichtingen die in verband met deze aangelegenheid op het Vlaamse Gewest rusten, regelt dit hoofdstuk de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen belast met het verstrekken van het gewone loodsen of van LOA of met de verkeersbegeleiding in gedecentraliseerd bestuurde havens en kanalen, uitgezonderd

wat het zeekanaal van Gent naar Terneuzen, met inbegrip van de oude kanaalarmen, de Moervaart, en de op deze wateren aansluitende en door de stad Gent beheerde dokken en darsen betreft.

– **Aangenomen.**

AFDELING 2

Organisatie van de loodsdienst

Artikel 5

§ 1. Alleen de loodsdienst van het Vlaamse Gewest is bevoegd om het gewone loodsen en LOA te verstrekken aan de vaartuigen die gebruik maken van of zich bevinden op de volgende wateren :

1" de Belgische territoriale zee, in westelijke richting uitgebreid tot de rede van Duinkerke, en in oostelijke richting uitgebreid tot de rede van Vlissingen ;

2" de Scheldemonden van de rede van Vlissingen tot de kruisstations van de loodsboten in zee ;

3" de vaarwateren tussen de kruisstations van de loodsboten tot de kusthavens ;

4" de Schelde stroomafwaarts Antwerpen tot de rede van Vlissingen ;

5° de rede van Antwerpen ;

6" de Schelde stroomopwaarts Antwerpen tot Dendermonde ;

7" de Rupel van haar monding tot in de sluis van Wintam ;

8" het zeekanaal van Gent naar Terneuzen, met inbegrip van de oude kanaalarmen, de Moervaart, en de op deze wateren aansluitende en door de Stad Gent beheerde dokken en darsen ;

9" de tijhavens van Oostende, Zeebrugge en Nieuwpoort en de wateren tussen deze havens en de aanpalende redenen ;

10" de toegangsgeulen van de op de voormelde wateren aansluitende keer- en schutsluizen ;

Voorzitter

11" de andere op het grondgebied van het Vlaamse Gewest gelegen stromen, rivieren, kanalen en bevaarbare wateren, die geen gedecentraliseerd bestuurde havens of kanalen zijn.

Deze bevoegdheid omvat ook het verstrekken van het gewone loodsen en LOA aan de vaartuigen die een aan een van de genoemde wateren gelegen haven of aanlegplaats aanlopen of verlaten.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de gebieden waar de loodsdienst daadwerkelijk het gewone loodsen en LOA verstrekt.

§ 3. De loodsdienst is belast met de verkeersbegeleiding.

De Vlaamse regering bepaalt de gebieden waar verkeersbegeleiding wordt verstrekt.

Aangenomen.

Artikel 6

§ 1. De verstrekkers van het gewone loodsen en van LOA moeten houder zijn van een loodsbrevet.

De loodsbrevetten worden uitgereikt, geschorst en ingetrokken door de Vlaamse regering, die de voorwaarden vaststelt waaronder zulks geschiedt.

De loodsen worden voorzien van een legitimatiebewijs. De Vlaamse regering bepaalt de vorm van dit bewijs en de vermeldingen die erop voorkomen.

§ 2. Wanneer het belang van de scheepvaart zulks vereist, reikt de Vlaamse regering, overeenkomstig de door haar bepaalde regelen, tijdelijke loodsvergunningen uit.

De Vlaamse regering bepaalt de geldigheidsduur van de vergunningen en regelt de schorsing en de intrekking ervan. De Vlaamse regering bepaalt in het bijzonder volgens welke regelen de houders van een dergelijke vergunning dienen op te treden.

Aangenomen.

AFDELING 3

De verscherpte loodsplicht

Artikel 7

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de gebieden waarbinnen de vaartuigen verplicht zijn om een loods aan boord te nemen.

§ 2. De Vlaamse regering duidt de categorieën van vaartuigen en de gezagvoerders aan die van deze verplichting zijn vrijgesteld.

Daarbij dient de Vlaamse regering onder meer :

1" een onderscheid te maken naar het type, de bestemming, de afmetingen en/of de hoeveelheid of de soort lading van de vaartuigen ;

2" een stelsel in te voeren van individuele vrijstellingen die als gevolg van bijzondere omstandigheden worden verleend door de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst ;

3" een algemene vrijstelling te verlenen aan gezagvoerders die binnen een bepaalde termijn een bepaald aantal keren eenzelfde traject afleggen.

Zij wordt verleend aan de betrokken gezagvoerder en niet aan een vaartuig, aan een scheepvaartlijn of aan een reder. Ze geldt slechts voor het betrokken traject en ze is bovendien beperkt om met één welbepaald vaartuig of met vaartuigen van hetzelfde type te varen.

In uitzonderlijk omstandigheden of gevallen kunnen door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren een krachtens de voorgaande leden vrijgesteld vaartuig toch aan de verscherpte loodsplicht onderwerpen, of verplichtingen opleggen in verband met het gebruik maken van meer dan één loods.

§3. De Vlaamse regering bepaalt de gebieden waarbinnen en de omstandigheden waaronder de categorieën vaartuigen die zij aanduidt, van het loodsen op afstand gebruik moeten maken.

De bepalingen van § 2 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Het is de vaartuigen die onderworpen zijn aan de verscherpte loodsplicht, en die geen loods aan boord nemen, alsook de vaartuigen die van het loodsen op afstand gebruik moeten maken, en die nalaten of weigeren dit te doen, verboden de opvaart, de afvaart of de doorvaart aan te vatten of voort te zetten.

De door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren kunnen dit verbod in uitzonderlijke omstandigheden of gevallen opheffen door vooraf een individuele toestemming te geven om te varen.

§ 5. Wanneer noch het gewone loodsen, noch LOA kan worden verstrekt, is het de vaartuigen verboden verder te varen, tenzij de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren, rekening houdend met de in § 6 bedoelde belangen, een individuele toestemming hebben verleend om te varen.

§ 6. Bij de uitvoering van dit artikel en van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, wordt inzonderheid rekening gehouden met het belang van :

1" de vrijwaring van de veiligheid, het vlotte verloop en de continuïteit van het scheepvaartverkeer ;

2" de instandhouding, de bescherming en het waarborgen van de bruikbaarheid van de vaarwegen en hun aanhorigheden ;

3" de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu.

-Aangenomen.

AFDELING 4

De uitvoering van de loodstaken

Artikel 8

Zowel bij het verstrekken van het gewone loodsen, als bij het loodsen op afstand, treden de loodsen op als raadgever van de gezagvoerder.

Alleen deze laatste is meester over de leiding en de manoeuvres van het vaartuig.

Voorzitter

De loodsen kunnen ter uitvoering van hun opdracht, maar wel onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de gezagvoerder, alle door de gezagvoerder nuttig of nodig geachte en eventueel zelfs stilzwijgend gedoogde intellectuele en materiële handelingen verrichten, met inbegrip van handelingen die betrekking hebben op aspecten van de eigenlijke navigatie.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

Met het oog op de goede werking van de loodsdienst en de veiligheid van de verkeersafwikkeling, zijn de gezagvoerders ertoe verplicht hun aankomst en vertrek vooraf aan de loodsdienst te melden op de wijze, in de vorm en binnen de termijn die door de Vlaamse regering bepaald zijn.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

De gezagvoerder is ertoe verplicht de loods, zolang hij aan boord blijft, kosteloos van behoorlijke voeding en logies te voorzien.

Hij is verantwoordelijk voor de veiligheid van de loods, zowel tijdens de volledige duur van het verblijf aan boord als bij het in- en ontschepen, ongeacht de wijze waarop het in- en ontschepen plaatsvindt.

— **Aangenomen.**

AFDELING 5

Vaststelling en inning
van de loodsgelden en andere
vergoedingen

Artikel 13

Alle gezagvoerders van vaartuigen die er krachtens artikel 7 - hetzij ingevolge een reglementaire bepaling, hetzij ingevolge een beslissing met individuele strekking - toe verplicht zijn een loods aan boord te nemen,

zijn voor de verstrekking van het gewone loodsen de betaling van het gewone loodsgeld verschuldigd.

Het gewone loodsgeld is ook verschuldigd :

1° door de gezagvoerders van de vaartuigen die er niet toe verplicht zijn een loods aan boord te nemen, maar vrijwillig gebruik maken van gewone loodsassistentie ;

2° door de gezagvoerders aan wie overeenkomstig artikel 7, § 2, tweede lid, 3°, een algemene vrijstelling is verleend voor een bepaald traject.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

De Vlaamse regering bepaalt de gewone en bijzondere tarieven van het door de onderscheiden categorieën vaartuigen verschuldigde gewone loodsgeld, alsook de wijze waarop en de dienst of rechtspersoon door wie het gewone loodsgeld wordt geïnd.

Bij wijze van uitzondering kan de Vlaamse regering gezagvoerders van met een pedagogisch, humanitair of filantropisch doel ingezette en met name aangeduide vaartuigen die gebruik maken van het gewone loodsen, per bezoek of per doorvaart, vrijstellen van de betaling van het gewone loodsgeld.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

Voor het loodsen op afstand zijn alle gezagvoerders van vaartuigen die er krachtens artikel 7 - hetzij ingevolge een reglementaire bepaling, hetzij ingevolge een beslissing met individuele strekking - toe verplicht zijn van LOA gebruik te maken, de betaling van een LOA-vergoeding verschuldigd.

De LOA-vergoeding is ook verschuldigd :

— door de gezagvoerders van de vaartuigen die er niet toe verplicht zijn van LOA gebruik te maken, maar vrijwillig van deze prestatie gebruik maken ;

— door de gezagvoerders aan wie overeenkomstig artikel 7, § 2, tweede lid, 3°, en § 3 van hetzelfde artikel, een algemene vrijstelling is verleend voor een bepaald traject, voor zover op dit traject uitsluitend LOA wordt verstrekt.

De Vlaamse regering bepaalt het tarief van de door de onderscheiden categorieën vaartuigen verschuldigde LOA-vergoeding, alsook de wijze waarop en de dienst of de rechtspersoon door wie de LOA-vergoeding wordt geïnd.

Bij wijze van uitzondering kan de Vlaamse regering gezagvoerders van met name aangeduide en met een pedagogisch, humanitair of filantropisch doel ingezette vaartuigen die gebruik maken van LOA, per bezoek of doorvaart, vrijstellen van de betaling van de LOA-vergoeding.

— **Aangenomen.**

Artikel 14

Een VBS-vergoeding is verschuldigd door de gezagvoerders van de vaartuigen die gebruik maken van het verkeersbegeleidingssysteem.

De Vlaamse regering duidt de categorieën van vaartuigen aan die van deze verplichting zijn vrijgesteld.

De Vlaamse regering bepaalt het tarief van de VBS-vergoeding alsook de wijze waarop en de dienst of de rechtspersoon door wie zij wordt geïnd.

De Vlaamse regering bepaalt welke vergoeding de andere natuurlijke of rechtspersonen verschuldigd zijn om gegevens te ontvangen met betrekking tot verkeersbegeleiding.

— **Aangenomen.**

Artikel 15

Benevens het gewone loodsgeld of de LOA-vergoeding, en de VBS-vergoeding, dienen de gezagvoerders de vergoedingen te betalen voor reis-, verplaatsings-, verblijfs-, voedings- en oponthoudkosten van de loodsen, alsook alle andere extra kosten in

Voorzitter

verband met het loodsen, waaronder eventueel de kosten voor de helikopterbeloofding, onder de voorwaarden en overeenkomstig de regelen die door de Vlaamse regering bepaald zijn.

– **Aangenomen.**

Artikel 16

De reder, de scheepseigenaar, de bevrachter, de scheepsagent en eventueel door de door hen tot handelen gemachtigde persoon of personen zijn hoofdelijk gehouden tot het betalen van de loodsgelden en van de in artikel 15 bepaalde vergoedingen en kosten.

– **Aangenomen.**

Artikel 17

§ 1. De gezagvoerders zijn verplicht de loodsgelden en de in artikel 15 bepaalde vergoedingen en kosten binnen één maand en in elk geval voor het eerstvolgende vertrek van het vaartuig naar zee of naar het buitenland, te betalen bij de door de Vlaamse regering aangewezen ontvangers, tenzij een door de bevoegde ontvanger voldoende geachte zekerheid is gesteld.

§ 2. De gezagvoerders van naar zee of naar het buitenland vertrekkende vaartuigen moeten in elk geval bij de bevoegde ontvanger een voldoende zekerheid stellen om de bedragen te dekken die na het vertrek van het vaartuig verschuldigd blijven.

§ 3. Aan de vaartuigen waarvoor niet tijdig voldaan wordt aan de in dit artikel bepaalde verplichtingen tot betaling of zekerheidsstelling, of waarvoor anderszins enig bedrag aan de loodsdienst of het Vlaamse Gewest schuldig blijft in verband met de in dit decreet bedoelde aangelegenheden, wordt door de dienst die met de inning van het betrokken bedrag is belast, een verbod tot afvaart opgelegd.

Een dergelijk verbod wordt van kracht na eenvoudige mededeling ervan door de betrokken dienst aan

de gezagvoerder, de reder of zijn aangestelde.

Om de naleving of de tenuitvoerlegging van het verbod te verzekeren, kan de betrokken dienst een beroep doen op de medewerking van de havenkapiteindiensten, de havenmeesters, de brug- en sluiswachters en de andere bevoegde ambtenaren.

Het verbod wordt opgeheven nadat de betrokken dienst meegedeeld heeft dat het vaartuig aan de uit dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten voortvloeiende verplichtingen heeft voldaan.

De Vlaamse regering kan ter zake nadere procedurevoorschriften vaststellen en bepalen welke ambtenaren met het nemen van de in dit artikel bedoelde maatregelen belast zijn.

§ 4. Indien tegen het vaartuig waarop de vordering van de loodsdienst of het Vlaamse Gewest betrekking heeft, geen afdoend afvaartverbod kon worden uitgesproken, kan eenzelfde verbod ook worden uitgesproken tegen elk zusterschip van het vaartuig waarop de bedoelde vordering betrekking heeft, zelfs al is dit zusterschip gereed om uit te varen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder zusterschip verstaan, elk vaartuig waarvan de betrokken dienst weet of althans redelijkerwijze kan vermoeden, dat de eigenaar of eigenaars, of de bevrachter, dezelfde of voor een overwegend gedeelte dezelfde zijn als die van het vaartuig waarop de vordering van de betrokken dienst betrekking heeft.

– **Aangenomen.**

Artikel 18

De rechtbank van koophandel van het rechtsgebied waarin de haven van vertrek of aankomst gelegen is neemt kennis van elke vordering betreffende de krachtens deze afdeling verschuldigde bedragen.

Wanneer het vaartuig verscheidene havens heeft aangelopen, zijn alle rechtbanken van koophandel van het rechtsgebied waarin deze havens gelegen zijn, gelijkkelijk bevoegd.

De rechtbank van koophandel te Antwerpen is bevoegd :

1° wanneer de haven van vertrek of aankomst buiten het Koninkrijk ligt of onbekend is ;

2° wanneer de haven van vertrek of aankomst in het Koninkrijk ligt, maar buiten de grenzen van het Vlaamse Gewest.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Het brevet van havenloods

Artikel 19

De loodsen die werkzaam zijn in de gedecentraliseerd bestuurde havens en kanalen, moeten houder zijn van een brevet van havenloods dat overeenkomstig de door de Vlaamse regering bepaalde regelen wordt uitgereikt, na het slagen voor een bekwaamheidsproef voor een bijzondere commissie.

De Vlaamse regering regelt ook de schorsing, de intrekking en de geldigheidsduur van dit brevet.

De gedecentraliseerde haven- en kanaalbesturen blijven echter bevoegd om de overige aspecten van de organisatie van het loodsen te regelen.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK IV

Strafbepalingen

Artikel 20

Met een geldboete van duizend tot zesduizend frank worden gestraft :

1° de gezagvoerder die er krachtens artikel 7 toe verplicht is een loods aan boord te nemen of van het loodsen op afstand gebruik te maken, en zonder geldige toestemming om te varen, nalaat of weigert dit te doen, of die pooft zich aan de toepassing van de desbetreffende regelen te onttrekken ;

2° de gezagvoerder die een, krachtens artikel 7 - hetzij ingevolgd een

Voorzitter

reglementaire bepaling, hetzij ingevolge een beslissing met individuele strekking - geldend verbod om de opvaart, de afvaart of de doorvaart aan te vatten of voort te zetten schendt of poogt te schenden ;

3" de gezagvoerder die nalaat tijdig de in artikel 9 bedoelde meldingen te doen ;

4" hij die op de in artikel 5, § 1 bedoelde wateren gewone loodsassistentie verstrekt zonder in het bezit te zijn van een regelmatig loodsbrevet of een tijdelijke vergunning als bedoeld in artikel 6, alsook hij die in dit verband wederrechtelijk zijn diensten aanbiedt ;

5" hij die de in artikel 5, § 2 bedoelde wateren opvaart, of aan de loodsdienst enigerlei prestatie aanvraagt, en weet dat hij niet in staat is alle krachtens afdeling 5 van hoofdstuk II verschuldigde bedragen te betalen ;

6" hij die bewust de inning van de krachtens afdeling 5 van hoofdstuk II verschuldigde bedragen ontduikt of poogt te ontduiken ;

7" hij die de in artikel 21 bedoelde personen verhindert of poogt te verhinderen de hen door hetzelfde artikel opgedragen taak te vervullen ;

8" hij die zich onttrekt of poogt te onttrekken aan één van de verbodsmaatregelen bedoeld in artikel 17 ;

9" hij die, zonder houder te zijn van het brevet van havenloods, optreedt als loods of zich als dusdanig aanbiedt in de gedecentraliseerd bestuurde havens en kanalen.

– **Aangenomen.**

Artikel 21

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, zijn belast met de opsporing en de vaststelling van de in artikel 20 bedoelde misdrijven :

1" de houders van het loodsbrevet, de houders van een tijdelijke loods-

vergunning en de gezagvoerders van de loodsboten, als zij in actieve dienst zijn ;

2" de nautische directeurs van de loodsdienst ;

3" de andere ambtenaren aangewezen bij besluit van de Vlaamse regering.

§2. De in § 1 bedoelde personen, die de hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie hebben, stellen de misdrijven vast in processen-verbaal die als bewijs gelden zolang het tegendeel niet bewezen is.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK V

Opheffings-, inwerkingtredings- en overgangsbepalingen

Artikel 22

De ,wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen wordt, met uitzondering van de artikelen 3bis en 10, § 3, opgeheven wat het Vlaamse Gewest betreft.

– **Aangenomen.**

Artikel 23

Het artikel 569, eerste lid, 13" van het Gerechtelijk Wetboek wordt opgeheven wat het Vlaamse Gewest betreft.

– **Aangenomen.**

Artikel 24

De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de toepassing van artikel 19 ten aanzien van de op de datum van inwerkingtreding van dit decreet al in de gedecentraliseerd bestuurde havens en kanalen werkzame loodsen.

De loodsen die door het bevoegde gedecentraliseerde haven- of kanaalbestuur erkend zijn of in het bezit zijn van een door dat bestuur afgege-

ven vergunning, kunnen in afwachting van nadere uitvoeringsmaatregelen in alle geval hun ambt blijven uitoefenen.

– **Aangenomen.**

Artikel 25

De besluiten genomen ter uitvoering van de wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen, blijven van kracht tot op de dag waarop zij overeenkomstig dit decreet door nieuwe bepalingen worden vervangen of opgeheven.

– **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot bescherming van landschappen – 731 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot bescherming van landschappen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Mol, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. De Mol, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit hoofdzakelijk technisch decreet is heel belangrijk. Daarom lijkt het mij nuttig er uitgebreid verslag over uit te brengen. Ik vermoed dat de discussies die in commissie zijn gevoerd nog elders zullen worden voortgezet. Naar aanleiding van dit verslag wil ik dan ook de accenten die de commissie heeft gelegd, toelichten.

De commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landin-

De Mol

richting besprak het ontwerp van decreet tot bescherming van landschappen in haar vergaderingen van 27 en 28 maart 1995 en keurde het goed op 28 maart 1995. Het verslag werd in een tweede lezing goedgekeurd. Een aantal leden maakten de opmerking dat alles nogal vlug was gegaan zodat er weinig tijd was voor assimilatie.

Voor de bescherming van landschappen "waarvan het behoud in historisch, esthetisch of wetenschappelijk opzicht van nationaal belang is", blijft de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen van toepassing.

Op een aantal vlakken is het huidige ontwerp baanbrekend, vooral wat de procedures betreft, maar toch is het nog niet het langverwachte decreet op de landschapsbescherming. Sommigen zeggen dat dit decreet op het ogenblik het enige haalbare is. Laten we dus hopen dat er nog andere zullen volgen.

De wet van 1931 heeft haar nut bewezen. Sindsdien zijn er echter een aantal nieuwe wetgevingen tot stand gekomen die een bijsturing van de wet van 1931 vereisen.

Bij de bespreking in de commissie werd een lange discussie gewijd aan de relatie beschermingsdecreet landschappen en de bestemmingsvoorschriften plannen van aanleg. Zo worden in de gewestplannen weliswaar natuurgebieden, natuurreservaten, parken en waardevolle cultuurlandschappen omlind, maar de daarbij opgelegde beperkingen op het eigendomsrecht zijn veel algemener en veel minder aangepast aan de bescherming van landschappen. Specifieke maatregelen ter bescherming dringen zich dus op.

Zoals u weet, zijn de gewestplannen tot stand gekomen in een periode dat wat de historische, culturele, biologische en landschappelijke waarden van bepaalde gebieden betreft, onvoldoende gegevens voorhanden

waren, maar waar ook de visie helemaal anders was.

Ingevolge wetenschappelijk onderzoek is de kijk op bepaalde gebieden helemaal veranderd. De minister gaf het voorbeeld van de Oude Landen in Ekeren-Antwerpen, maar er zijn er nog vele andere.

De minister verklaarde dat een beschermingsvoorstel dat enige tegenstelling met het gewestplan vertoont niet in se moet worden afgewezen. De beschermingsprocedure kan - door een oordeelkundig en selectief gebruik - een waardevol terugkoppelingsmechanisme betekenen waardoor de verregaande stroom van wetenschappelijke informatie en vernieuwde waarderings hun weg kunnen vinden naar gewestplanherzieningen zonder dat bepaalde gebieden onomkeerbaar worden vernietigd. Duidelijkheidshalve moet worden aangestipt dat een beschermingsvoorstel dat in tegenstelling staat tot een gewestplan, slechts kan worden ingezet nadat tot de wijziging van het bewuste gewestplan door de Vlaamse regering is beslist. Dat is natuurlijk een moeilijk punt.

Het is immers de bedoeling dat de beschermingsvoorschriften nadere voorwaarden opleggen zonder dat de eigenlijke realisatie van de bestemming die door het gewestplan is vastgelegd, verhinderd wordt. De bewering dat de bescherming van "groene zones" en "landschappelijk waardevolle gebieden" in het kader van de gewestplannen de bescherming van landschappen door middel van beschermingsbesluiten overbodig zou maken, moet volgens de minister evenwel als fundamenteel onjuist worden bestempeld. Deze stelling werd door de meeste commissieleden bijgetreden.

Om zoals voor de monumenten ook voor de landschappen het behoud en het herstel van de kwaliteit ervan te waarborgen, is het bestaande wettelijke instrumentarium echter niet langer toereikend. Onze landschappen krijgen immers meer en meer

een uniform uiterlijk en verliezen dus hun eigenheid. Als zodanig moet de bescherming van landschappen dan ook worden gezien als een zorg voor de kwaliteit van ons leefmilieu.

Aan de procedurele tekortkomingen van de wet van 7 augustus 1931 werd reeds tegemoetgekomen via de proceduredecreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993. De andere gebreken dienen nog verholpen te worden. Een van de meest in het oog springende gebreken van de wet van 1931, en misschien nog meer van de concrete toepassing ervan, is immers dat er destijds onvoldoende oog was voor de landschapsdynamiek. Dat valt trouwens op in het gebruik van de term "rangschikking" of "classement", alsof een landschap in een lade kan worden opgeborgen om te gelegener tijd te worden bovengehaald en bewonderd.

Ook in de praktijk bleek een gebrek aan zin voor dynamiek: voor het dagelijkse beheer van de "gerangschikte" landschappen werd geen specifieke, aangepaste instantie aangewezen. Voor zover er van enig beheer sprake is, heeft dit betrekking op de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Een adviesorgaan kan evenwel geen bestuursverantwoordelijkheid dragen.

Met dit ontwerpdecreet dat een geïntegreerde agrarische landschapszorg mogelijk maakt, worden deze en andere hiaten van de oude landschapswet weggewerkt. Voor het eerst wordt het begrip "landschap" gedefinieerd.

Tevens wordt de ware rol van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen decretaal vastgelegd.

Voor de beschermingsprocedure wordt een duidelijke werkwijze vastgelegd met betrekking tot de bekendmaking en de opzoeking van de juiste eigendomstoestand. Hierbij worden de rechten van de eigenaars en belanghebbenden maximaal ver-

De Mol

zekerd zonder dat de beschermingsprocedure in het gedrang komt.

Het vergunningsstelsel dat wordt ingevoerd, wijkt in essentie niet af van de toelating voor werken zoals bepaald in de wet van 7 augustus 1931. Door de rechtskracht verleend aan een beheersplan wordt dit vergunningsstelsel voor wat werken in een definitief beschermd landschap betreft, echter aanzienlijk beperkt.

Terwijl de wet van 7 augustus 1931 enkel restrictieve maatregelen bevatte, zal nu voor het eerst via beheersmaatregelen in postieve zin aan landschapszorg kunnen worden gedaan. Dit beheer kan door de oprichting van een beheerscommissie en door financiële bijdragen worden ondersteund.

In dit ontwerp van decreet wordt het begrip "landschap" extensief geïnterpreteerd. De minister merkt op dat de adviezen van de Raad van State soms verdeeld zijn. De minister betreurt dit. Vaak vertrekt de Raad vanuit verkeerde premisses. Onder meer landschapsbescherming dient volgens de Raad van State teruggebracht tot een "groene bescherming". Het natuurwetenschappelijk element is op basis van de wet van 7 augustus 1931 reeds richtinggevend voor de bescherming van landschappen.

De minister betreurt de beperkende interpretatie van het begrip "landschap" door de Raad van State. Artikel 3 wenst hiermee komaf te maken.

Een lid stelde dat de decreetgever moet bepalen dat de bescherming van een landschap extensief geïnterpreteerd dient te worden.

De minister betreurt dat het voorontwerp van decreet op de regionale landschappen nog niet is ingediend. De minister merkt op dat de implementatie van het landschapsbeleid in de opmaak van het Structuurplan

Vlaanderen zijn beslag zal krijgen tijdens de volgende regeerperiode.

Verschiedende discussies hadden te maken met de relaties tot de diverse wetgevingen die problematisch waren. Het uitgangspunt van de Raad van State in zijn advies - stuk nr 731(1994-1995)-1, pagina 38 - getuigt van een conservatisme ten opzichte van de diverse ontwikkelde stellingen inzake de plannen van aanleg. De Raad van State spreekt trouwens uitsluitend over gewestplannen. Ook een beschermingsvoorstel dat indruist tegen bestaande plannen van aanleg moet mogelijk zijn.

Een lid is van oordeel dat beschermingen binnen de bestemming van het gewestplan of het plan van aanleg mogelijk moeten zijn. Hetzelfde lid betreurt in deze context dat de opmaak van de gewestplannen niet altijd even oordeelkundig gebeurde. Er is al een zekere evolutie vast te stellen. Het louter invullen van het kader van het gewestplan resulteert dan ook in een beperking van het beschermingskader.

Een ruimere aanpak verdient de voorkeur ! Het lid is er zich terdege van bewust dat het gewestplan slechts een momentopname is en vaak zelfs fragmentair. De ruimtelijke ordening kent een grote dynamiek. Ook het begrip "landschap" dient te worden beschouwd als een evolutief gegeven.

Een landschap moet kunnen worden beschermd in het kader van het gewestplan, ongeacht de bestemming, hetzij een BPA, APA of een gewestplan. Het is aangewezen ook een financiële regeling van deze stelling en de daaraan verbonden schadevergoeding uit te werken. Een afwijkend BPA in positieve of negatieve zin heeft eenzelfde effect als een afwijking via een beschermingsvoorschrift. Deze visie is achterhaald. Ze past in de filosofie van de jaren zeventig en staat bijna haaks op de interpretatie van de Raad van State van de wijziging van de gewestplan-

nen door bijzondere plannen van aanleg. Het lid verduidelijkt dat iedereen bezwaarschriften moet kunnen indienen en hij pleit voor een ruimere aanpak van het beschermingsbeleid.

De minister verklaarde dat het in eerste instantie onduidelijk is wat de Raad van State bedoelt met de clause "krachtens de gewestplannen een "groene" bestemming hebben gekregen". Hij vindt dit een zwakke definiëring. Hij gaf een uitgebreide visie op dat probleem, die ten dele overeenkomt met de bestemmingsvoorschriften en met de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

Volgens hem moeten "groene" bestemmingen ruim worden geïnterpreteerd als zijnde agrarische gebieden, bosgebieden en groengebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten, parkgebieden en bufferzones.

Samenvattend kan worden gezegd dat elk bestemmingsgebied in een landschap kan liggen, voor zover het beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in dit ontwerp van decreet.

De minister verklaarde - dat was een sterk punt van discussie - dat volgens de hiërarchie der rechtsnormen een individueel besluit ondergeschikt is aan een reglementair besluit. De juridische aard van een beschermingsbesluit wordt afgeleid uit het feit dat de maatregelen die daarbij worden opgelegd - beschermingsvoorschriften - inhoudelijk de persoonlijke, subjectieve rechten van de individuele eigenaars, erfpachters, opstalhouders en vruchtgebruikers rechtstreeks raken.

Deze besluiten zijn derhalve juridisch-hiërarchisch ondergeschikt aan de plannen van aanleg die een algemeen-verordenend karakter hebben.

De beschermingsbesluiten zijn dus gebonden door de bestemmings-

De Mol

voorschriften voor zover deze voorschriften noodzakelijk zijn voor de implementatie van de bestemming.

Over deze nota werd hevig gediscussieerd. De conservatieve stelling van de Raad van State, waardoor toekomstige afwijkingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en eventuele bestemmingsvoorschriften zeer moeilijk zullen zijn, werd fel betwist. Ook ingrepen op de bodem zullen onmogelijk zijn, gelet op de specifiek te volgen procedure. Men pleitte voor een koppeling van dit ontwerp van decreet aan de gewestplanherziening, anders verzeilt men automatisch in een statisch landschapsbeheer.

Een ander lid benadrukte dat, gelet op het voorgaande, het nemen van bewarende maatregelen mogelijk moet zijn. Het heeft immers geen zin beschermingsbesluiten te nemen, wanneer tussentijds toch nog vergunningen worden afgeleverd. Deze beschermende maatregelen moeten de verdere aantasting van het landschap verhinderen. Spreker accentueerde de correlatie van het landschapsbeschermingsbeleid met de herziening van de gewestplannen die het nemen van bewarende maatregelen mogelijk maakt. Het lid wees de minister erop dat deze voorlopige bescherming een eerste aanzet kan zijn voor de herziening van de plannen van aanleg. Inzake de regionale landschappen wordt trouwens eenzelfde visie aangekleefd.

De minister is voorstander van beheersplannen die een specifieke situatie regelen. Hij verwees in dat verband naar het experiment Roggevel, den in de Limburgse Kempen, ter vrijwaring van het broedareaal van de ortolaan. De aanleg hiervan werd financieel beloond en de uitvoering is gegarandeerd door de opname van deze specifieke maatregel in het beheersplan.

De minister benadrukte trouwens ook de nood aan een adequaat be-

teugelingsbeleid. Dit ontwerp van decreet kent politionele bevoegdheid toe aan de ambtenaren van het bestuur van Monumenten en Landschappen, die zelfstandig processenverbaal kunnen opstellen. Dit is een belangrijke verworvenheid. Het betekent immers een toekenning van juridische bewijskracht aan het verslag opgemaakt door de inspecteur van Monumenten en Landschappen. Bovendien kunnen deze ambtenaren op het terrein de werken stilleggen.

Ik vraag dan nog even de aandacht voor de artikelsgewijze bespreking. Er werden immers een aantal belangrijke amendementen aangenomen.

Bij artikel 6 pleit men voor het uitbreiden van de 50 meter naar de 100 meter. Dit amendement werd verworpen. Terzelfder tijd werd een amendement ingediend door de heer Van Looy waarbij het besluit tot voorlopige bescherming als landschap de vrijheid van de landbouwer niet kan beperken, wat de teelten en de verbouwingen betreft. Dit amendement werd eveneens verworpen.

Bij artikel 7 diende de heer De Serrano een amendement in ten einde de woorden "huurders of de bewoners" te vervangen door de woorden "huurders of bewoners, pachters of gebruikers".

Dit amendement werd eenparig aangenomen.

Bij artikel 10 werd een amendement ingediend dat luidt als volgt: "In het beheersplan (artikel 16, paragraaf 3) kan evenwel op basis van vrijwilligheid overeengekomen worden het aantal teelten te beperken".

Dit amendement werd aangenomen met 1 stem voor, bij 12 onthoudingen.

Bij artikel 17 werd een belangrijk amendement ingediend ten einde bij het vastleggen - zelfs van de voorlopige - bescherming niet alleen de eigenaar te consulteren, maar waarbij

de eigenaar met de pachter overleg moet plegen.

Daarover volgde een uitgebreide gedachtenwisseling. Er werd gevraagd naar de juiste draagwijdte van een deel van artikel 17, namelijk de "instandhoudings- en onderhoudswerken" en welke de financiële implicaties daarvan zijn.

De minister gaf hierop een uitgebreid antwoord. Hij onderstreepte dat ook derden-belanghebbenden schade kunnen ondervinden, onder meer ingevolge waardevermindering. Het amendement werd aangenomen met 7 tegen 5 stemmen, bij 1 onthouding.

Tot zover de verslaggeving van de werkzaamheden in de commissie.

Ik heb dan nog een opmerking met betrekking tot de verhouding met de gewestplannen en met ruimtelijke ordening.

Wij hebben daarover in de commissie uitgebreid gediscussieerd. Er werd echter naast elkaar gepraat. Niemand zal betwisten dat een individueel beschermingsbesluit niet kan afwijken van bestemmingsvoorschriften tenzij men de gekende procedure instelt. Daarover ging het echter niet. Het ging er wel om of men in het voorliggend decreet een specifieke procedure kan inschrijven waardoor het landschap op basis van het gewestplan kan worden beschermt en alle werken kunnen worden belet. Het is trouwens ook in andere wetgevingen mogelijk om ongeacht de bestemming van het gewestplan bepaalde werken tijdelijk te verbieden. Ik kan refereren naar onteigeningsplannen die zonder dat zij een definitieve vorm hebben, beletten dat bepaalde werken kunnen worden uitgevoerd.

Men had ook naar de ruimtelijke ordening zelf kunnen verwijzen. Wanneer een gewestplan in herziening wordt gesteld of wanneer het beleidsvoornemen vanuit een gemeente wordt geformuleerd om een bijzonder plan van aanleg op te maken,

De Mol

dan wordt elke toepassing van de bestemming opgeschort. Dat betekent dat men geen bouwvergunning meer kan krijgen tot heel de procedure is afgewerkt. Ik heb in de commissie gepleit om een dergelijke regeling in het decreet op te nemen en om vanaf de eerste stap die naar de bescherming van het landschap wordt gedaan, bewarende maatregelen in het decreet op te nemen. De periode waarbinnen het definitieve voorstel tot bescherming zou worden opgesteld, kan dan worden afgebakend. Via de beschermende en voorlopige maatregelen kan dan worden bekomen dat bepaalde werken plaatsvinden op basis van het gewestplan. Dat betekent dat op zich de bestemming van het gewestplan niet ophoudt te bestaan, maar niet kan worden toegepast zolang een procedure kan worden ingesteld. De discussie in de commissie was een weinig naast de zaak daar sommigen zich hebben gebaseerd op het individuele beschermingsbesluit waarop het advies van de Raad van State betrekking heeft. Dat betekent niet dat een decreet uitdrukkelijk in een speciale procedure kan voorzien, want op dat ogenblik is er geen hiërarchie van normen maar geeft het decreet aan dat men een andere procedure wenst te volgen.

In een dergelijk procedure zou in samspraak met de bevoegde minister voor Ruimtelijke Ordening, automatisch de herziening van het gewestplan kunnen worden opgenomen. Het gaat eigenlijk om een tijdelijke opschorting van de bestemming van het gewestplan. Ook in het kader van de decreten op de ruimtelijke ordening en onteigeningen doet hetzelfde fenomeen zich voor, ongeacht de bestemming van het gewestplan kan via een onteigening de bestemming worden gewijzigd.

Ik mis die mogelijkheid in het decreet. Dat zou echter het goede antwoord zijn geweest aan de Raad van State die zich heeft beperkt tot individuele beschermingsbesluiten. De

verstarde opstelling van de decreetgever zou zo kunnen worden doorbroken. De decreetgever geeft zo aan dat de bestemming van het landschap meer is dan wat toevallig in de gewestplannen is opgenomen.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat in de toekomst dergelijke opties worden genomen.

De voorzitter : De heer Seghers heeft het woord.

De heer M. Seghers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal geen detailkritiek geven. Ik wil het in het bijzonder hebben over de plaats van het wetgevende initiatief binnen het geheel van een goede ruimtelijke ordening en de gevolgen van het huidige beleid ter zake op de burgers of met andere woorden, de maatschappelijke belasting van het gevoerde beleid op de eigendom.

Zoals de minister tijdens de bespreking in de commissie zei, kadert dit initiatief binnen de regeringsverklaring van 30 januari 1992 die duidelijk stipuleert dat inzake landschapszorg een decreet zou worden ingediend.

De bestaande regelgeving gaat terug naar de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Naast het aantal wijzigingen zoals opgenomen in het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en landschappen en stads- en dorpsgezichten, bleef de wet van 1931 voor de bescherming van landschappen van toepassing.

Een van de meest in het oog springende gebreken van de wet van 1931 is dat de wetgever toen onvoldoende oog had voor de landschapsdynamiek. Er is dus zeker nood aan een decreet dat daar ruimte voor laat. De vaststelling van deze nood in een regeringsverklaring is op zich niet verkeerd maar wel dat de basisregeling, namelijk het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, nog steeds niet is ingediend in de Vlaamse Raad.

Het voorliggend ontwerp van decreet is het zoveelste voorbeeld van een regeringsbeleid waarbij elke consistente visie ontbreekt maar waar men zich wel geroepen voelt om voor elk deelaspect een specifieke regeling te ontwerpen, hopende dat deze deelaspecten van het beleid op een bepaald ogenblik wel onderdeel zullen uitmaken van een globale visie. Wij leven in Vlaanderen blijkbaar in de omgekeerde wereld.

Welke garanties hebben wij vandaag dat er geen contradicties zijn tussen de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het nu voorliggend ontwerp van decreet ? Welke visie moeten wij zoeken achter de nu te nemen beschermingsbesluiten inzake landschappen die bij het ontbreken van een structuurplan dat zich eerder op het niveau van de gewestplannen situeert, uitgaat van een perceelsgewijze aanpak op microschaal ?

Er is ter zake een inflatie van decreten en besluiten van de Vlaamse regering zonder dat diezelfde regering er blijkbaar in slaagt werk te maken van wat de basis moet zijn van haar beleid inzake ruimtelijke ordening in Vlaanderen.

De heer J. De Mol : Hoe lang was er een VLD'er minister van ruimtelijk ordening ?

De heer M. Seghers : Dat doet hier niet ter zake.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer Seghers, eerst zegt u dat er de wet is van 1931 betreffende de landschapsbescherming die tot nu toe geldt. Even nadien zegt u dat er een inflatie aan decreten is. Het decreet past de wet van 1931 aan een aantal nieuwe omstandigheden aan.

Dit is geen nieuw initiatief. In de vorige regering heeft de heer Waltiel het voorontwerp van decreet ingediend tot bescherming van het archeologisch patrimonium. Deze

Sauwens

facetbenadering was zeer belangrijk en werd voortgezet.

Het is goed dat een bestaande wetgeving, die dateert van 1931, wordt geactualiseerd.

De heer M. Seghers : Mijnheer de minister, wij maken niet de inventaris van het verleden in Vlaanderen. Ik geef enkel een opsomming van de prestaties van deze regering sinds zij in Vlaanderen aan het bewind kwam.

Wat wij vooral aanklagen, is het tot stand komen van al deze decreten zonder voorafgaande consultatie van bevolking en gemeentebestuur, dus vrijwel zonder inspraak. Langs deze weg willen wij dit fundamenteel protest uiten.

De heer J. Timmermans : Waarom organiseert u geen referendum over de landschappen ?

— **Samenspraak tussen de heren A. Denys, P. Dewael, J. De Mol en J. Timmermans.**

De voorzitter : Mijnheer Seghers, gelieve uw uiteenzetting voort te zetten.

De heer M. Seghers : De gemeenten tellen in dit land niet mee.

De Vlaamse Raad wordt geacht dergelijke ontwerpen van decreet op een drafje te bespreken en als het mogelijk is, ook nog goed te keuren. Dit doet mij denken aan een periode in de geschiedenis toen het principe werd toegepast : “Alles voor het volk, maar bijna niets door het volk.”

Los van het toekomstig Ruimtelijke Structuurplan moet de Raad er terdege rekening mee houden dat juist deze overhaaste aanpak ernstige gevolgen heeft op de landelijke gebieden, de landbouwsector, het eigendomsrecht en de gemeenten. Geeft deze Raad zich er wel voldoende rekenschap van dat sinds deze regering is aangetreden en het beleid in han-

den heeft, er binnen en buiten de wet op de stedenbouw een zeer groot aantal planningsniveaus zijn gecreëerd of worden opgemaakt ? De organisatie van de ruimtelijke ordening verloopt momenteel via 23 verschillende planningsniveaus.

Ik zal deze niveaus even summier overlopen. De wet van 22 maart 1962 omvat streekplannen, gewestplannen, algemene plannen van aanleg, bijzondere plannen van aanleg, verkavelingen, sectoriële plannen, zoals de vogehichtlijngebieden, en het duinendecreet.

Indien het 60 jaar zal duren vóórmeer men deze wetgeving opnieuw wijzigt, vraag ik mij af hoe de duizenden mensen, die morgen misschien het slachtoffer worden van een klasseringsbesluit, hierop zullen reageren. Zij zullen ongetwijfeld het hunne denken van de prestaties van deze regering. (**Samenspraak**)

De heer J. Timmermans : Dit begrijp ik niet. De man van de basis weet blijkbaar niet waarover hij praat. (**Samenspraak**)

De voorzitter : Mijnheer Seghers, u hebt het woord.

De heer M. Seghers : Naast de reeds vernoemde plannen is er ook nog het bosdecreet, waarvan de minister blijkbaar een verdediger is, en het inderhaast samengesteld decreet op de geklasseerde landschappen.

In het leven moet men plannen kunnen maken, maar men mag ook niet bedolven worden onder de plannen.

Niemand betwist de nood aan een duidelijke ruimtelijke ordening. De gemeenschap kan in het kader van het algemeen belang beperkingen opleggen aan de bestemming van onroerende goederen en privé-eigendommen, maar dan per uitzondering en met een maximale mogelijkheid tot inspraak van de betrokken burgers en gemeentebesturen.

Wanneer wij echter worden geconfronteerd met de huidige toestand en

wijze van plannen maken – ietwat onbetamelijk te omschrijven als de plannendiarchie van deze regering – waarbij elke vierkante centimeter particuliere eigendom en bestemmingswijze dermate wordt gereguleerd en ingebed in een harnas van voorschriften, adviezen, formuleren en lange procedures om uitsluitend te bekomen waarop men wettelijk aanspraak kan maken, dan is de maatschappelijke belasting op het individu geen uitdrukking meer van de som van deze individuen. Is dit nog democratie ?

Onder het mom van “maatschappelijke wensen en noodwendigheden” dreigt de uitvoerende macht, geleid door de meerderheidspartijen, haar politieke wil op brutale wijze te willen doordrukken ten koste van de echte maatschappelijke verzuchtingen.

Dit ontwerp van decreet is een aantasting van het eigendomsrecht. Daarenboven bestraft dit ontwerp diegenen aan wie de gemeenschap in de eerste plaats schatplichtig is voor de instandhouding van deze gronden, namelijk de landbouwers.

Welk soort beleid voert deze regering wanneer zij er blijkbaar niet in slaagt om een Mestactieplan te concipiëren waarin alle betrokken partijen zich kunnen terugvinden terwijl zij via een decreet tot bescherming van landschappen regulerend optreedt om bijvoorbeeld graslanden om te zetten in akkerlanden ?

Minister J. Sauwens : Ik heb het gevoel dat de nieuwe VLD het oude liberale ideaal terug tevoorschijn tovert. Hij verdedigt de absolute vrijheid. Alles mag, men mag ongeremd de hoogste snelheden ontwikkelen op de wegen, men mag ongeremd mest produceren en verspreiden, men mag bouwen in alle beekvalleien.

Is dit het absolute eigendomsrecht ? Indien men wil beletten dat Vlaanderen één grote puinhoop wordt en men een halt wil toeroepen aan de

Sauwens

verloedering, moeten wij aan een bepaald soort van landbouw normen opleggen, moeten bepaalde stedelijke ontwikkelingen aan banden worden gelegd en moet de wildgroei in het zogenaamd vrije initiatief worden geregeld. Dat is de opdracht van deze Vlaamse Raad. **(Applaus)**

De heer M. Seghers : Ik maak deel uit van diegenen die ons Vlaanderen mooi vinden en daar ben ik trots op. Dit Vlaanderen heeft niet gewacht op uw decreet om ervoor te zorgen dat deze schoonheid in de toekomst niet zou verloren gaan.

Minister J. Sauwens : Het is dank zij deze decreten dat er nog enkele gebieden gevrijwaard zijn gebleven, dat een aantal beekvalleien niet werden omgetoverd in vakantieparken, die wij jammer genoeg op vele plaatsen hebben. Ik verwijs ook nog naar de duinen en naar het militair domein van Lombardsijde.

De voorzitter : Mijnheer Seghers, u hebt het woord.

De heer M. Seghers : Welk beleid voert deze regering wanneer zij er niet in slaagt een Mestactieplan te creëren waarin alle partijen zich kunnen terugvinden, maar via een decreet zoals dit graslanden kan omzetten in akkerlanden ?

Ook de landbouwsector zelf is vragende partij voor een duidelijke uniforme regelgeving. Dit is heel wat anders dan de huidige wijze van beleid waarbij via diverse decreten op een directe wijze wordt ingegrepen in het eigendoms- en gebruiksrecht van de burgers en waarbij diezelfde decreten vaak leiden tot conflictsituaties.

Zo is er bijvoorbeeld het bosdecreet, waarin in de verwerving van inkomsten wordt voorzien teneinde de instandhouding van landschappelijk waardevolle bosgebieden te financieren.

Tegelijkertijd betekent dit decreet dat de bescherming van deze landschappelijk waardevolle bosgebieden beperkingen kunnen inhouden voor de boseigenaar, die hierdoor financiële verliezen kan leiden.

De waardevermindering van het landbouwareaal komt neer op een inkomensverlies voor de eigenaar of de gebruiker als gevolg van beschermingsvoorschriften.

Om al deze redenen is het aangewezen de zaken niet op hun kop te zetten. Laten wij eerst het Structuurplan Vlaanderen bespreken. Deze regering slaagt er na al die jaren echter niet in dit Structuurplan in te dienen in de Vlaamse Raad. Indien dit ooit gebeurt, hopen wij dat de bevolking en de plaatselijke besturen vooraf zullen zijn geconsulteerd.

Deze regering heeft ons reeds meermaals met een kluitje in het riet gestuurd. Zij stelt steeds nieuwe data voorop voor de indiening van het Ruimtelijke Structuurplan. Mijnheer de minister, vandaag worden wij geconfronteerd met uw verklaring in de commissie dat de implementatie van het landschapsbeleid in het Structuurplan Vlaanderen zijn beslag zal krijgen tijdens de volgende regeerperiode.

Mijnheer de minister, tot besluit wil ik nog het volgende meedelen. Van Vlaanderen houden is naar mijn mening nog wat anders dan door dit decreet zomaar volmacht geven aan een kleine groep klasseerders, zodat ze zomaar eigendommen, landerijen, pachthoeven en huizen, toebehorende aan mensen die er misschien zelf - of hun ouders, grootouders of familie - jaren lang voor gewerkt hebben, kunnen klasseren.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer Seghers, als ik de vele ontwerpen van uw partijgenoot, de heer Poma, en de voormalige minister van Cultuur, de heer Dewael, erop naales, verschillen die in niets van het voorliggende ontwerp van decreet. Integen-

deel, voorgaande decreten gingen veel verder dan dit technische decreet. Bijgevolg wordt het misschien de hoogste tijd dit ontwerp van decreet grondig te lezen.

– **De heer J. Timmermans, onder-voorzitter, treedt op als voorzitter.**

De heer M. Seghers : Mijnheer De Mol, het omgekeerde is waar. U zou misschien beter de verschillende decreten naast elkaar leggen en daarna tot een besluit komen.

Mijnheer de minister, wanneer men de macht heeft, is het zo gemakkelijk tal van dirigistische maatregelen te nemen. Het nu voorliggende decreet is een mooi voorbeeld op welke wijze de rechtszekerheid van de burger en vooral zijn volwaardig recht op eigendom worden aangetast.

Welke beloning krijgen degenen die, door de jaren heen, hebben gezorgd voor de landschappelijk waardevolle gebieden van vandaag ? Ze bestaan, maar dank zij wie ? Wij hebben dit allereerst voor een groot gedeelte te danken aan onze landbouwers, aan de inwoners van onze landelijke gemeenten en tevens aan onze landelijke gemeentebesturen.

Mijnheer de minister, decreten opstellen die zovele mensen morgen gaan raken, zonder consultatie van degenen die erbij zullen zijn betrokken en het moeten ondergaan, is dit geen misbruik maken van het vertrouwen dat de Vlamingen die ons naar het parlement stuurden om hun belangen te behartigen ? De VLD-mandatarissen zouden het ook jammer vinden dat mooie landschappen teloorgaan. Wij zijn er ons evenwel van bewust dat, uit eerbied voor de Vlaamse burgers, men moet stoppen met het opdringen van fundamentele regelgevingen via decreten die ondemocratisch zijn tot stand gekomen, namelijk zonder inspraak van de burger en quasi zonder consultatie van de gemeentebesturen. Ik spreek met kennis van zaken. Ik zelf maak sinds ongeveer 25 jaar deel uit van het gemeentebestuur en het schepencollege. Desbetreffend hebben

Seghers

wij nog nooit een vraag om advies ontvangen. Als wij het dan al ooit zouden hebben gekregen, was het zeker niet onder de vorm van een vraag ; dan ging het gewoon om een mededeling.

Mijnheer de minister, weet u, in uw klasseringsdrang, hoeveel honderden inwoners u treft ? Het klasseren van kerken en dorpsgezichten zonder inspraakmogelijkheid van burgers wiens eigendom is belast, is in Vlaanderen schering en inslag geworden. Heden ten dage staat het goed "minister van klasseringen" te zijn. Dan pas is men "in". Ik ben ervan overtuigd dat ik hier de tolk ben van tal van gemeentebesturen in Vlaanderen, die geregeld met alle mogelijke klasseringsbesluiten worden geconfronteerd. Ik kan er niet mee akkoord gaan wanneer u mij in de commissie hebt geantwoord dat er tal van gemeentebesturen vragen hebben ingestuurd om bepaalde gebieden in hun gemeente te klasseren. Ik betwijfel dit ten zeerste.

Om deze redenen en omwille van de overhaaste aanpak van dit toch wel zeer belangrijke ontwerp van decreet en de gevoelige impact op de landelijke gebieden, de landbouwsector, het eigendomsrecht en de gemeenten, zal de VLD voorliggend ontwerp van decreet niet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het verheugt mij ten zeerste dat de Vlaamse Raad zich thans kan buigen over een volwaardig landschapsdecreet. Dit decreet werd weliswaar aangekondigd in het regeerakkoord van de Vlaamse regering, maar niets wees erop, integendeel, dat er in deze legislatuur nog een nieuw, specifiek beleidsinstrument zou worden gecreëerd.

Niettemin was en is de nood aan een geactualiseerd decretaal beleidsin-

strument om het behoud van ons landschappelijk patrimonium te verzekeren, zeer groot. Sinds het interbellum wordt de bescherming van landschappen geregeld door de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Voor haar tijd was deze patrimoniumwet een van de meest vooruitstrevende ter wereld. Met de jaren bleek deze wet - zonder haar verdienstelijkheid in vraag te stellen - procedurele tekortkomingen te bevatten en op het vlak van landschapsbeheer een manifest hiaat te vertonen. De procedurele mankementen werden door collega Johan Sauwens, als Vlaams minister bevoegd voor monumenten en landschappen, verholpen met zijn decreet van 14 juli 1993 tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972.

Thans moet het voorliggende decreet een volwaardig landschapsbeheer mogelijk maken. De wet van 1931 heeft echter nauwelijks oog voor de landschapsdynamiek. Van landschapsonderhoud is er gewoonweg geen sprake. Trouwens, via "verbodsbepalingen" of "erfdienstbaarheden" kan men onmogelijk enige vorm van beheer organiseren. Andere mogelijkheden om van een eigenaar in een beschermd landschap bepaalde beheershandelingen te vragen, zoals dit door het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten voor monumenten wel mogelijk is, zijn er in de wet van 1931 niet.

Nochtans is echte landschapszorg onmogelijk zonder landschapsbeheer. Zelf stellen we immers vast dat een heidelandschap, zelfs als het beschermd is, zonder beheer binnen één mensenleven evolueert tot een bosgebied. Om de rijke verscheidenheid van het landschappelijk patrimonium dat ons nog rest voor dergelijke degeneraties te behoeden is landschapsbeheer een *conditio sine qua non*.

Ik vind het dan ook een grote verdienste van Vlaams minister Sauwens dat hij met zijn diensten een decreet heeft uitgewerkt dat door de invoering van een beheersovereenkomst, en een daaraan gekoppelde financiële ondersteuning vanwege de overheid, een veel positiever landschapszorg mogelijk maakt en aldus Vlaanderen inzake landschapszorg na meer dan zes decennia uiteindelijk verheft tot het niveau van de buurlanden.

Met dit decreet plaatst minister Sauwens mijns inziens op het einde van deze legislatuur de kroon op zijn dynamisch en met visie gevoerd monumenten- en landschapsbeleid. Als ik de realisaties op het vlak van monumenten en landschappen in de voorbije drie beleidsjaren eventjes op een rij zet, moet ik vaststellen dat het monumenten- en landschapsbeleid in Vlaanderen een nooit geziene impuls heeft gekregen. In die drie jaar werden - dit decreet inbegrepen - maar liefst vier decreten op het vlak van monumenten- en landschappen door de Vlaamse regering voorbereid en door de Vlaamse Raad goedgekeurd. Behalve het voorliggende landschapsdecreet gaat het om twee proceduredecreten die respectievelijk de procedurele moeilijkheden inzake monumenten- en landschapsbescherming moeten verhelpen, en om het zeer belangrijke decreet op het archeologisch patrimonium. Het laatste decreet dat in de periode vóór 1992 met betrekking tot het onroerend patrimonium werd goedgekeurd, dateert daarentegen van 1976.

Naast dit decretale werk werd binnen de Vlaamse regering ook de bestaande regelgeving geëvalueerd en geactualiseerd en aangevuld met waardevolle nieuwe initiatieven. Als voorbeeld vermeld ik de onderhoudspremie voor zowel monumenten als landschappen teneinde voor het eerst een echt onderhoudsbeleid te kunnen voeren.

Los van eventuele schoonheidsfoutjes wens ik de minister te feliciteren

Caudron

met zijn monumenten- en landschapsbeleid. Hij heeft werkelijk een nieuwe spoor getrokken waarvan wij hopen dat het tijdens de volgende regeringsperiode verder wordt doorgetrokken. Vlaanderen had immers al te lang - misschien precies omwille van zijn uitzonderlijke historische rijkdom - onvoldoende oog voor zijn cultureel landschappelijk patrimonium. Als Vlamingen hebben wij meer dan ooit de gemeenschappelijk plicht dit erfgoed met extra zorg te bejegenen.

De **voorzitter** : De heer Steenwegen heeft het woord.

De heer L. Steenwegen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hebben lang moeten wachten op dit decreet inzake de bescherming van de landschappen. Niettemin verheugt het ons dat er morgen, tijdens de laatste plenaire vergadering van deze regeringsperiode, kan worden overgestemd.

Dit decreet werd reeds aangekondigd vier jaar geleden. Lange tijd leek het erop dat het dezelfde weg zou opgaan als het inmiddels berucht geworden Mestactieplan, niet in het minst omdat dezelfde landbouwlobby een akkoord binnen de Vlaamse regering lang tegenhield.

De heer Caudron zei daarnet reeds dat de toenmalige overheid er in 1931, bij de opmaak van de wet ter bescherming van monumenten en landschappen, vooruitstrevende ideeën op nahield. Het is een wet waarop men destijds erg fier kon zijn.

Inmiddels zijn meer dan zestig jaar verlopen en dit is andermaal een bewijs dat de bescherming van monumenten en landschappen dringend moest worden herzien. Op dat vlak raakten wij immers steeds meer achterop in het Europees peloton. Onze fractie verheugt zich dan ook over deze stap voorwaarts.

De heer De Mol heeft er ook al aan herinnerd dat heel wat commissieleden het moeilijk hadden met de idee dat de wetgeving op de ruimtelijke ordening het voorliggende decreet zou uithollen.

Iedereen kent wellicht de volgende passus van de Raad van State : "De besluiten tot voorlopige of definitieve bescherming als landschap die een individueel karakter hebben en er geen erfdiensbaarheden mogen worden opgelegd of voorschriften worden vastgesteld die in absolute zin handelingen of werken verbieden die met de geldende plannen van aanleg overeenstemmen noch de verwezenlijking van deze plannen kunnen verhinderen ". Welnu, heel wat personen die bekommerd zijn om de beschermende landschappen vrezen dat een bescherming niet automatisch zal verhinderen dat deze landschappen worden geschonden door bebouwing.

In de commissie hadden wij het uitvoerig over de hiërarchie van de wetgeving en de minister merkte op dat de tijd van polarisatie tussen monumenten en landschappen enerzijds en stedenbouw anderzijds, is voorbijgestreefd. Het hoeft geen betoog dat zulks nog niet duidelijk tot uiting komt op het terrein. De voorbije maanden werd herhaaldelijk gezegd dat de gesprekken tussen beide diensten niet erg vlot verliepen. Een nieuwe samenwerking tussen beide administraties zal vruchten moeten afleveren.

Los van deze samenwerking en in het geval op beschermde landschappen kan worden gebouwd tegen onze uitdrukkelijke wil in, blijft de mogelijkheid bestaan het gewestplan in herziening te stellen, wat misschien best onmiddellijk kan gebeuren. Er kan dan aan deze landschappen een andere bestemming worden gegeven zodat het veel moeilijker wordt er te bouwen.

De heer De Mol heeft reeds mogelijke initiatieven ter zake toegelicht.

De schaarse open ruimte wordt immers steeds meer bedreigd. Men moet alles in het werk stellen om de mooiste delen te allen prijze te beschermen.

Dit decreet moet, mijns inziens, deel uit maken van een breed instrumentarium ter bescherming van het Vlaamse landschap.

De nieuwe Vlaamse regering zal een akkoord moeten bereiken over het decreet inzake de regionale landschappen.

Het opnemen van regionale en beschermde landschappen binnen het nieuwe Structuurplan Vlaanderen zal eveneens van doorslaggevend belang zijn voor het behoud van waardevolle landschappen in Vlaanderen.

De vele overtredingen en de afbraak en verwaarlozing van landschapselementen is een van de grote problemen inzake landschapszorg. Omdat het bijzonder moeilijk is inbreuken ter zake te sanctioneren, moet de overheid vooral preventieve maatregelen uitwerken.

De groenen steunen volmondig de initiatieven inzake de beheerscommissies en de afsluiting van beheersovereenkomsten.

Ik kom even terug op de sanctiering.

Ondanks de samenwerking op het terrein en de beheerscommissies en -overeenkomsten zal sanctionering nodig blijven. Om de procedure inzake sanctionering te vereenvoudigen en te versnellen, hebben' de ambtenaren van de dienst Monumenten en Landschappen de bevoegdheid processen-verbaal op te stellen.

Alhoewel Agalev dit voorstel steunt, is mijn fractie er van overtuigd dat dit slechts een kleine stap in de goede richting is. Het proces-verbaal is immers slechts de eerste stap in de gerechtelijke procedure en wordt door het Openbaar Ministerie al te vaak geseponneerd. Het is correct dat

steenwegen

uw bevoegdheid beperkt wordt door de scheiding van de machten en de federalisering van ons land. Het probleem mag echter niet in het vergeetboekje geraken. Daarom moet het proces-verbaal meer impact krijgen. Agalev heeft ter zake een amendement ingediend. De commissie heeft het echter, mijns inziens ten onrechte, niet weerhouden. Ik zal het amendement opnieuw indienen zodat de vaststellingen in het proces-verbaal kracht van bewijs krijgen tot het tegendeel bewezen is.

Ik ga niet akkoord met uw bewering in de commissie dat dit een overbodige aanvulling is.

De Vlaamse Raad moet een duidelijk standpunt innemen en de seponering of het eindeloos rekken van een onderzoek afkeuren.

De bewijskracht van een vaststelling komt niet alleen de bedreigde beschermde landschappen ten goede, de woorden van de betrokken ambtenaren zullen meer "au sérieux" genomen worden.

Sinds de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord kan de Raad dergelijke bepalingen -waarvoor wij jarenlang strijd hebben gevoerd- in de decreten laten opnemen. Nu de Raad over deze bevoegdheid beschikt, maakt zij daar geen gebruik van. Deze bepaling werd nochtans reeds ingeschreven in andere decreten zoals onder meer het afvalstoffendecreet.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u zult inzien dat dit amendement geen overbodige luxe is.

De oprichting van de beheerscommissie en het afsluiten van beheersovereenkomsten is een grote vernieuwing in dit decreet. De Vlaamse regering zou dergelijke initiatieven ondersteunen door het verlenen van een premie. Dat is een goede zaak. Het op gang brengen van een dialoog tussen en samenwerking door verschillende gebruikers van een

landschap binnen' een beheerscommissie is weliswaar een goede zaak, maar u weet dat het niet steeds gemakkelijk zal zijn om in deze commissies een consensus te bereiken. Mogelijk is het gemakkelijker om die eenstemmigheid te bereiken wanneer men bestaande landschapskwaliteiten wil behouden. Het zal natuurlijk veel moeilijker zijn wanneer men landschappen wil herstellen. Daar zal veel discussie over bestaan. Rekening houdend met dit feit denk ik dat velen gebruik zullen blijven maken van de onderhoudspremie voor gerangschikte landschappen. U weet waarover ik het heb, ik doel op het besluit genomen door de Vlaamse regering op 12 oktober 1994 dat onlangs in het Staatsblad is verschenen. In verband daarmee had ik graag vernomen of deze regeling samen met de nieuwe behouden blijft. Ik beseft dat deze regeling beperkter is dan die met betrekking tot de beheersovereenkomsten. Hij richt zich immers enkel tot individuele eigenaars. Toch vraag ik mij af of deze twee stelsels elkaar kunnen aanvullen binnen een enkel beschermd landschap. Komen voor dit besluit van de Vlaamse regering enkel de landschappen die nu reeds beschermd zijn in aanmerking ?

Mijnheer de minister, ook dit decreet zal zich moeten waarmaken. Het zal blijken of er proceduregeschillen met de Raad van State blijven bestaan en hoeveel het er zullen zijn. Ook zal blijken of de beheerscommissies het wantrouwen tegenover beschermde landschappen kunnen wegnemen. De Vlaamse regering heeft hierin dus een grote verantwoordelijkheid. Zij zal immers via de verschillende regeringsbesluiten een verdere invulling en de werking van dit decreet mogelijk moeten maken.

De groenen zijn sterk bekommerd om het behoud van waardevolle landschappen. Wij steunen dit decreet dus ten volle. In de volgende legislatuur zullen we de invulling ervan blijven opvolgen en zondig

nieuwe initiatieven nemen om het bij te sturen.

Ik wil nog even kort ingaan op de amendementen die de heer De Seranno heeft ingediend. Ik ben helemaal niet gelukkig met deze amendementen. We hebben het daar in de commissie uitgebreid over gehad en ik dacht dat men het er in de commissie over eens was dat het inschrijven van deze tekst overbodig is. Iedereen die begaan is met de landbouw en de landbouwers beseft immers dat weilanden hernieuwd moeten worden. Dat is geen punt van discussie. Wij pleiten er voor, en de minister doet dat duidelijk ook, dat weilanden in drassige valleigebieden weiland moeten kunnen blijven. Mijnheer De Seranno, ik hoop dat u dit kunt onderschrijven. Misschien zult u dan uw amendement intrekken.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik beseft dat wij in een tijd leven waarin retro mode is. Ik moet bekennen dat ik daar niets tegen heb als het gaat over de muziek van de jaren zestig of zelfs van de jaren vijftig. Ik wist echter niet dat de nostalgie naar het verleden zo ver ging dat sommigen in de Vlaamse Raad op 5 april 1995 hun zin voor retrocultuur dermate door-drijven dat ze toespraken brengen die van negentiende-eeuwse aard zijn.

Met alle begrip voor de vrijheid van het individu en met alle respect voor het eigendomsrecht moet ik toch beklemtonen dat deze vrijheid en dit respect niet kunnen functioneren in een extreem liberale maatschappij zoals die hier werd geschetst. Lady Thatcher slaat zeer bleekblauw uit vergeleken met de standpunten die hier vandaag door de VLD werden verdedigd. Men kan terecht betreuren dat het Structuurplan Vlaanderen er nog niet is. Men kan ten onrechte betreuren dat het beter zou

Van den Eynde

zijn om al deze maatregelen in elkaar te doen passen zodat het een functioneel geheel wordt. Mijnheer Seghers, wat daar ook van zij, op dit ogenblik is Vlaanderland - ik gebruik even uw mooie benaming - niet zo mooi meer. Ik betreur dat evenzeer als u, indien u tenminste ook vaststelt dat het hier niet zo mooi meer is. De ongebreidelde vrijheid, die werd toegepast los van de vraag of ze legaal was, heeft met zich meegebracht dat een groot deel van ons landschappelijk patrimonium naar de duivel is. Van ganser harte en totaal in overeenstemming met mijn politieke overtuiging als Vlaams-nationalist zeg ik vandaag dat er dringend maatregelen nodig zijn om bepaalde landschappen te vrijwaren. Ik besef maar al te goed dat landbouw een economische bezigheid is. Indien men die economische dimensie van de landbouw zou wegnemen, dan zou men even goed de landbouw zelf kunnen afschaffen. De economische dimensie van de landbouw is belangrijk, niet alleen voor de landbouwers maar ook voor de Vlaamse Gemeenschap. Anderzijds hoop ik dat u het met mij eens zult zijn als ik beweer dat deze Gemeenschap ook nog rijk aan andere waarden zou moeten zijn. Een van die waarden is ons landschap. Ik herhaal dat ik dit enkel en alleen zeg vanuit mijn overtuiging als Vlaams-nationalist, niet omdat dit toevallig een groen standpunt is en groen modieus is en niet omdat er misschien een meerderheid is voor dit standpunt. Toch heb ik aandacht en alle respect voor die andere argumenten.

Als Vlaams-nationalist ben ik van mening dat een volk zich van anderen onderscheid door een reeks kenmerken. Een van die kenmerken is toevallig het feit dat een volk of een gemeenschap in een bepaald gebied woont. Het karakter van dat volk wordt mede, niet uitsluitend uiteraard, bepaald door dat gebied.

Indien u zou twijfelen aan mijn woorden, dan kan ik u het volgende

VB-Kamerlid Francis Van den Eynde, voorzitter van de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, verklaarde dat het Vlaams Blok voluit het landschapsdecreet zou stemmen

zeggen. Het karakter van een volk uit de lage landen bij de zee kan onmogelijk hetzelfde zijn als dat van een bergvolk.

Anderzijds kan een volk ook heel wat invloed hebben op het landschap waarin het woont. In het geval van Vlaanderen is het overduidelijk : Vlaanderen is gebouwd door Vlamingen van in de duinen tot in de heide. Een echt natuurlijk landschap bestaat bij ons niet. De polders, de duinen, de heide en de kanalen zijn niet natuurlijk ontstaan, niettegenstaande dit alles samen wel ons Vlaanderenland maakt.

Ik herhaal hier een argument dat ik naar voor heb gebracht tijdens de commissiebespreking. Het is belangrijk dat wij bewaren wat er nog van die schoonheid overblijft. Wij mogen er dankbaar voor zijn dat achter het kasteel van Gaasbeek nog een landschap ligt dat eruitziet zoals Breughel het heeft geschilderd. Ik geef toe dat wij van Vlaanderen niet één groot schilderslandschap kunnen

maken, maar wij genieten het voorrecht in een land te wonen met specifieke kenmerken. Het Vlaams Blok meent dat het onze plicht is dit ook zo te behouden. Wij zullen dan ook met volle overtuiging ja stemmen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de heer Van den Eynde stelt de zaken hier nogal in een zwart-wit verhouding, waarbij het standpunt van de heer Seghers wat wordt verdraait. Ik geef toe dat de heer Seghers de zaken ook nogal zwart-wit heeft voorgesteld, maar los daarvan is het goed te stellen dat we met een aantal problemen worden geconfronteerd.

Als iedereen hetzelfde zou zeggen, is er geen onderscheid meer te maken in de standpunten. De VLD is van mening dat de overheid moet optreden om het milieu te beschermen, daar kan geen twijfel over bestaan.

Denys

De heer Seghers heeft benadrukt dat wij worden geconfronteerd met een overlapping aan reglementeringen waar uiteindelijk niemand nog wijs uit raakt, en die uiteindelijk de efficiëntie van de bescherming van het milieu en het landschap voor een stuk benadeelt.

Overigens mag men niet zomaar uitsluiten dat zelfs in een beschermd landschap een zekere economische activiteit van de landbouw mogelijk moet zijn. Er moet dus een verzoening komen. Wij krijgen immers de indruk dat, mits afspraken met de landbouw onder de vorm van beheerscontracten, de landbouwer wellicht de beste beschermer kan zijn van een geklasseerd landschap. Ik stel vast dat bepaalde natuurgroeperingen die voor hun werking subsidies krijgen de natuur minder goed beschermen dan landbouwers die een afspraak hebben met de overheid.

Dat is in essentie wat de heer Seghers heeft willen zeggen. Wij willen geen overreglementering en wij willen ervoor zorgen dat de landbouwer mits afspraken de beste natuurbehoeder kan zijn. Wij mogen dat niet uitsluiten en de zaken niet zwart-wit stellen.

Wij pleiten voor een verzoenend optreden, waarbij economische bedrijvigheid mogelijk is en tevens het respect voor het geklasseerd landschap wordt gehandhaafd.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer Denys, het verheugt me dat u het standpunt van uw fractie gedeeltelijk relativeert. Even vreesde ik dat u ervoor zou pleiten de verkeerslichten af te schaffen, omdat dit de vrijheid van het individu zou beknotten. Zonder verder te karikaturiseren, moet ik bekennen dat u terecht klaagt over "overreglementering": Inzake landschapsbescherming kan

men evenwel bezwaarlijk van overreglementeren gewagen.

De heer A. Denys : Landschapsbescherming moet kunnen, maar we zijn van mening dat de bestaande procedure als dusdanig eens globaal moet worden aangepakt.

De heer F. Van den Eynde : Het is misschien betreurenswaardig dat niet alles in een keer wordt geregeld, maar dat is een kwestie van aanvoelen en visie. Landschapsbescherming mag volgens ons in geen geval worden belemmerd en we zullen dit standpunt hoe dan ook verdedigen. Het komt evenwel niet eens bij me op de economische bedrijvigheid van de landbouw aan banden te leggen. Die vertegenwoordigt een vaste waarde, maar we mogen niet uit het oog verliezen dat het binnen de gemeenschap niet de enige waarde is. Het lijkt me dus positief als we ernaar streven beide harmonieus naast elkaar te laten bestaan. Ik geloof ten stelligste dat dit decreet daaraan voldoet en het Vlaams Blok zal het dan ook goedkeuren. **(Applaus bij het VB en de VU)**

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Denys voor zijn opmerkingen en ben nog enigszins verbouwereerd over wat de heer Seghers heeft gezegd. Het pleidooi voor het absoluut eigendomsrecht zoals dat in de Vlaamse Raad nog eens is gebracht, vormt de enige dissonant binnen de eensgezindheid die de voorbije jaren is gegroeid ten aanzien van een bepaalde vorm van monumenten- en landschapsbeleid. Het leeuwedeel van de decreten werd zelfs unaniem goedgekeurd. Als ik dan iemand deze Vlaamse regering hoor beschuldigen van een "inflatie en een diarree van regelgeving en decreetgeving", dan is die stelling misschien wel van toepassing op een aantal domeinen, maar ze geldt hoe dan ook niet voor dit decreet. Het voorziet immers in de concrete uit-

voering van de wet van 7 augustus 1931 die gedurende meer dan 60 jaar zijn nut heeft bewezen en inderdaad een aantal landschappen in bescherming heeft genomen. Daar voegen we nu, behalve enkele technische aanpassingen, twee elementen aan toe.

Ten eerste wordt het via een beheersplan mogelijk positieve maatregelen te nemen om de landbouwexploitatie nog beter dan nu te regelen. Een geklasseerd landschap moet immers worden bewerkt, om de natuurwaarden te vrijwaren. Het gaat overigens niet zelden om cultuurlandschappen. Een heel stuk bureaucratie wordt nu omzeild en de landbouwer is zelf bij het beheersplan betrokken.

Ten tweede wordt in een vergoeding voorzien in het geval er bepaalde beheerswerken plaatsvinden die niet onmiddellijk economisch rendabel zouden zijn voor de hedendaagse landbouwexploitatie. De wet van 1931 was zeer vooruitstrevend en als ik het goed heb begrepen, mijnheer Seghers, dateert hij uit een periode dat het liberale denken nog als progressief kon worden bestempeld. De wet was in feite het antecedent van een ontwikkeling die later pas tot de ons omringende landen is doorgedrongen. De ironie van de zaak vind ik evenwel dat u het begrip "negentiende-eeuws" hebt gebruikt, terwijl blijkt dat de bewuste wet door een liberaal minister voor Kunsten en Wetenschappen, de heer Maurice Vaultier, werd ingediend. Zijn nog maar eens liberale opvolger, de heer Petitjean, bekrachtigde de wet vervolgens. Ik krijg sterk de indruk dat de VLD anno 1995 een veel ouderwetser en eerder "vermolmd" koers vaart inzake absoluut eigendomsrecht en landschapsmonumentenzorg dan toen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Seghers heeft het woord.

De heer M. Seghers : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft mij niet

Seghers

goed begrepen. Ik heb nooit gezegd dat wij tegen bescherming zijn. Ik heb vooral aangeklaagd dat de burgers en de gemeentebesturen geen inspraak hebben bij de bescherming. Ik zou wel eens willen weten in hoeveel gevallen rekening werd gehouden met de opmerkingen van de burgers en de gemeentebesturen bij beschermingsprocedures. Bij bescherming wordt te vaak dirigistisch opgetreden. De raadpleging van de burgers en gemeentebesturen is haast een karikatuur geworden.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer Seghers, in uw betoog hebt u gezegd dat de mensen bij beschermingsprocedures gepest en getreiterd worden. Hoe kunt u met een 25-jarige ervaring op gemeentelijke vlak, zoals u zelf zegt, beweren dat de burgers en gemeenten geen inspraak hebben. U zou toch moeten weten dat er eerst een voorlopige bescherming is, gevolgd door een openbaar onderzoek, het verplicht advies van het gemeentebestuur en andere instanties, het onderzoek van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen dat de wetenschappelijke kwaliteit van het dossier moet waarborgen en dat ook doet. Pas na ongeveer een jaar volgt de definitieve bescherming. Mijnheer Seghers, wat u hier komt te vertellen, is onzin.

De voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de oprichting van een beheerscommissie per landschapsproject, bepaald in artikel 16, is het sluitstuk van dit ontwerp.

In de memorie van toelichting wordt gesteld, terecht trouwens, dat voortaan via beheersmaatregelen in positieve zin aan landschapszorg zal worden gedaan. In de memorie van toelichting lezen we : "De wet van 1931 bevat enkel restrictieve maatregelen". Dit is het kernpunt. Land-

schapszorg kan slechts succesrijk zijn als er een grote betrokkenheid is van de ingelanden. In verschillende artikelen wordt trouwens de verantwoordelijkheid van eigenaars, gebruikers, pachters en bewoners sterk beklemtoond.

In de beheerscommissie moet de overheid inderdaad een suppletoire rol vervullen. De ingelanden eigenaars en gebruikers moeten de belangrijkste beheersverantwoordelijkheid dragen.

Enkel steunen op restrictieve politio-nale maatregelen leiden tot mislukking, zeker indien de belanghebbenden niet overtuigd geraken om de nodige zelfdiscipline op te brengen voor een vorm van collectief zelfbeheer in het betrokken gebied. Er zijn andere voorbeelden in onze wetgeving waar de ingelanden verantwoordelijkheid dragen, bijvoorbeeld voor de Polders en Wateringen. Dit is een vorm van democratie waarbij de ingelande eigenaars samen onder andere overstromingen proberen te voorkomen.

De overheid heeft trouwens de geldmiddelen niet om ter instandhouding van landschappen gesalarieerde landschapsfunctionarissen in te schakelen.

Ik verwijs nog even naar de eigenlijke doelstelling van het ontwerp. Volgens de gegevens van het NIS van 1992 beschikt Vlaanderen nog over ruim 950.000 ha onbebouwde landelijke ruimte, namelijk voor landbouw, tuinbouw, boomgaarden en bossen. Het bosareaal bedraagt 110.000 ha. Dit is ongeveer 70 procent van de totale oppervlakte van **1.350.000** ha, of toch nog een vrij grote ruimte.

In een tijdspanne van een halve eeuw - sinds 1950 - moest de Vlaamse land- en tuinbouw 250.000 ha vrijgeven. Het agrarisch areaal is thans nog amper de helft van de oppervlakte van Vlaanderen. Dat betekent een gemiddeld verlies van 30 per-

cent. In de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant - het spanningsgebied - is dat verlies zelfs meer dan 40 procent. In dat gebied zijn onze landschappen het meest bedreigd geweest en is de landbouw het felst achteruit gegaan.

De oorzaken zijn gekend. De ouderen onder ons hebben gezien hoe de ruimte werd ingenomen door stads- en industrie-uitbreiding, militaire bases, woning- en villabouw, transportvelden en verkeersinfrastructuur, grond- en waterwinningen, recreatie en sport, stortplaatsen voor bagger en afval, enzovoort.

Wij zijn er allen getuigen van dat deze grillige ingrepen zowel het landschap als de leefbaarheid van de landbouw - als drager van het landschap- verschrikkelijk hebben toegetakeld.

Het is in deze rush naar economische wervvaart, naar comfort, naar betere behuizing dat onze aandacht werd afgeleid van deze evolutie.

Het ontgaat ons daarbij niet dat de stormachtige ontwikkeling in de Vlaamse landbouw zelf, vooral ingevolge de mechanisering, geleid heeft tot functieverlies van bestaande boerderijen en tot zelden in het landschap geïntegreerde moderne bedrijfsgebouwen. Ook dat doet ons pijn. Er is in al die jaren te weinig begeleiding geweest.

Tijdens deze gedaanteverwisseling van het landschap was er onvoldoende overleg tussen de overheid en de ingezetenen. Er was geen voorlichting en de bevolking werd te weinig gesensibiliseerd voor het probleem.

De landschapszorg heeft zich te veel moeten beperken tot de bescherming van enkele relictten.

Mijnheer de minister, ik geef toe dat de lijst van geklasseerde landschappen, die ik na maanden wachten uiteindelijk in handen heb, uitgebreid is.

De Seranno

Voor iemand die voor de laatste keer op deze tribune staat, is dit geen positieve inventaris. Ik heb zelf, zeventwintig jaar geleden, een voorstel ingediend met betrekking tot het sociaal grondbeleid. Ik deed dit ook om voor de mensen die behoefte hadden aan een woning, een grondbeleid te voeren die de druk op de open ruimte kon wegnemen.

Het was met pijn in het hart dat wij hebben moeten vaststellen dat slechts dertien jaar later een belangrijk instrument om de open ruimten te beschermen tegen wilde bewoning, werd goedgekeurd en dat het nog eens dertien jaar heeft geduurd voóraler de uitvoeringsbesluiten werden uitgevaardigd.

In 1974 heeft de toenmalige meerderheid van de voorlopige gewestraad, de PVV en de CVP, unaniem een motie goedgekeurd om dit grondbeleid te promoten.

De uitvoeringsbesluiten moesten de eigenheid van Vlaanderen, ook in Brabant beschermen.

Dat brengt ons tot de uitspraak dat, wellicht omdat het decreet voorziet in de oprichting van een of andere para-regionale instelling, bij een intiatief van een parlamentslid geen uitvoeringsbesluiten worden uitgevaardigd.

Het grondbeleid is, zoals reeds in de toelichting stond van de wet van 1962, een onmisbare pijler om een ruimtelijke ordening mogelijk te maken.

Mijnheer de minister, landschapszorg moet verder gaan dan het beschermen van enkele relicten. De doelstelling omschreven in de artikelen 2 en 5 zijn niet zo duidelijk. Wat doen wij met de honderdduizenden hectaren die niet worden beschermd. Landschapszorg mag zich niet beperken.

Artikel 5 is in een niet onbelangrijke mate een doublure van artikel 1 van de wet op het natuurbehoud van

1973, waarvan ik mede-promotor was. Deze wet beoogt de bescherming van fauna en flora, de gemeenschappen en groeiplaatsen evenals de grond, de ondergrond, het water en de lucht. Het is duidelijk dat natuur en landschap, landbouw en bosbouw één zijn. Landschap is de spiegel van wat in een andere wet natuurbehoud is. Ik hoop daarmee duidelijk te maken dat, zoals in Nederland en Duitsland, natuur en landschap, in één wetgeving moeten geïntegreerd zijn.

De Vlaamse regering heeft niet de tijd genomen om deze aangelegenheden in een decreet te integreren. Onze zorg moet naar de duizenden hectaren landelijke ruimten gaan en niet enkel naar een aantal relicten.

Wij pleiten nogmaals voor een gezamenlijke inzet van land- en tuinbouw, van de diensten van landschapszorg, natuurbehoud en bosbeheer, maar ook voor het betrekken van de eigenaars en de gebruikers bij de te nemen beslissingen.

Het decreet bepaalt dat de brieven die de genoemde diensten aan elkaar richten, aangetekend moeten worden verstuurd. Hierop werd reeds bij de bespreking van een vroeger decreet de aandacht gevestigd. Het lijkt absurd dat verschillende diensten, die in hetzelfde gebouw resideren, met elkaar moeten communiceren via per post aangetekend schrijven.

In de toelichting staat : "De beschermingsbesluiten mogen geen erf-dienstbaarheden opleggen of voorschriften vaststellen die in absolute zin handelingen of werken verbieden die met de geldende plannen van aanleg overeenstemmen, noch de verwezenlijking van die plannen kunnen verhinderen. " Wij nemen hiervan akte en verwachten dat deze richtlijn ook zal worden toegepast.

De CVP-fractie zal het onderhavige ontwerp, mits de tekstverduidelijking die ik heb toegelicht, goedkeuren.

Dit ontwerp kan aanleiding geven tot een grotere - hoewel misschien niet toereikende - participatie van de betrokken eigenaars en gebruikers. De toekomstige Vlaamse Raad heeft een belangrijke opdracht. In de eerste plaats is er nood aan een concertatie van de wetgeving die betrekking heeft op de landelijke ruimte : natuurbehoud, landschap, duinenbescherming, ontgrinding of ontgrinding. Voorts is er ook nood aan een harmonisering van de procedure van de vergoedingsregelingen en van de subsidieregelingen. De Vlaamse regering moet bovendien eenheid brengen in haar administratie wat deze aangelegenheden betreft.

Het is onaanvaardbaar dat wij in een vijftal decreten die de fysieke vormgeving van de landelijke ruimte beogen, verschillende procedures met verschillende schadeclaims en verschillende termijnen handhaven. Hoe kan de bevolking zich hierin terugvinden ?

Mijnheer de voorzitter, in 1972 heeft het parlement een belangrijke eis van de Vlaamse beweging ingewilligd : de cultuurautonomie, die onder meer de versterking van taal en cultuur en een grotere zorg voor de eigenheid van het Vlaamse land tot doel heeft.

In de jaren zeventig hebben de brabander Leo Lindemans en ikzelf de eerste wijzigingen aangebracht aan de wet van 1931.

Wij hopen dat de nieuwe Vlaamse Raad en de nieuwe Vlaamse regering zullen tegemoetkomen aan de gedachten die hier werden geformuleerd. Ondanks alles blijft Vlaanderen mooi. Het zou spijtig zijn indien iedereen zijn vrije dagen in het buitenland zou moeten doorbrengen. De verpozingsbehoeften zullen immers steeds groter worden.

Mijnheer de minister, ik wens u veel succes. **(Applaus)**

De **voorzitter** : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, te persoonlijk titel vraag ik even het woord.

De heer De Seranno zal het zich mogelijks niet herinneren, maar toen ik in de Senaat mijn maidenspeech hield, waren slechts drie senatoren aanwezig, onder andere de heer Lallemant, hijzelf en nog een derde wiens naam ik intussen ben vergeten. Een maidenspeech in het parlement betekent voor iedereen van ons toch wel iets. Met enige emotie heb ik toen van de heer De Seranno felicitaties ontvangen. Daarnet had ik eenzelfde emotie ervaren toen hij aankondigde dat hij wellicht zijn laatste toespraak hield.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt wanneer ik nu -maar ik denk ook in naam van iedereen - mijnheer De Seranno, wens te feliciteren.

Vandaag heeft heer De Seranno iedereen een beetje gelijk gegeven. In zijn laatste toespraak heeft hij gezegd dat wij, rekening houdend met het sociale aspect, oog moeten hebben voor het landschap en het natuurbehoud. Gedurende de vele voorbije jaren heeft hij altijd gevraagd niet alles met elkaar te vermengen. De minister heeft gezegd dat wij eigenlijk niet verantwoordelijk zijn voor het feit dat zoveel zaken elkaar overlappen. Hij zei ook begrip te hebben voor degenen die de stelling van de heer De Seranno huldigen. De heer De Seranno zegt dat wij steeds voorzichtig en niet overhaast mogen tewerkgaan. Hij heeft ons ook geleerd dat voor het tot een goed einde brengen van bepaalde zaken soms 27 jaar nodig zijn.

Mijnheer de voorzitter, de echte bedoeling van mijn toespraak was de heer De Seranno te danken en nogmaals te feliciteren, zoals hij het 15 jaar geleden voor mij heeft gedaan.

De voorzitter : Als dienstdoend voorzitter meen ik mij namens de hele vergadering te mogen aansluiten bij de woorden van lof en waar-

dering voor het jarenlange werk van de heer De Seranno in de verschillende assemblées.

De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, allereerst dank ik de verslaggever voor het uitvoerige verslag dat de nood tot actualisering van de wetgeving aangaf. Tegelijkertijd heeft hij de vernieuwende elementen van het voorliggende ontwerp van decreet toegelicht. Ik dank ook alle collega's die in deze drukke dagen tijd hebben vrijgemaakt om deze vergadering bij te wonen. De discussies waren soms hard maar toch zeer constructief.

Ik sluit mij aan bij hetgeen de heren De Mol, Steenwegen en De Seranno hebben gezegd. De Vlaamse regering wil een zo sterk mogelijk geïntegreerd beleid voeren teneinde een goed beheer van ruimtelijke ordening, milieu en landschapsbeheer te kunnen uitbouwen. Daartoe is ook een reorganisatie van onze diensten bezig, die niet altijd even vlekkeloos verloopt.

Het is ook duidelijk dat niet alleen het decreet of de vroegere wet op de landschapsbescherming de versnippering van onze open ruimten kan tegengaan. Daarvoor is de wet op de ruimtelijke ordening en haar verschillende niveaus nodig.

Ik ga ook akkoord met het pleidooi van de heren De Mol en Steenwegen om het bestuur voor Monumenten en Landschappen vanuit zijn specifieke opdracht een actieve rol te bezorgen bij het in herziening stellen van de gewestplannen. Dit is goed, maar het hoeft niet bij decreet te gebeuren. Het dient intern, in de administratie en in de regering, te worden geregeld. Ik wil er mij toe verbinden om, via een protocol met de collega, de minister van Ruimtelijke Ordening, nog tijdens deze legislatuur daartoe een aanzet te geven.

Ik ben reeds uitvoerig ingegaan op de bemerkingen van de heer Seghers. Ik wens daar verder niet in tus-

sen te komen. Ik denk dat de tussenkomst van de heer Vermeiren in dat verband zeer zinvol is.

Collega Caudron is te vriendelijk geweest. Dit is niet de verdienste van één minister. Ik denk dat we allemaal kinderen van onze tijd zijn. Er zijn tal van gemeentebesturen die vragen om monumenten of landschappen te beschermen - ik kan u de briefwisseling ter zake voorleggen - omdat zij de positieve kant ervan ervaren en door de eigen bevolking, door actiegroepen en door een aantal geïnteresseerde kringen in hun eigen gemeente worden voortgestuwd. Het succes van de open monumentendagen, elk jaar in de maand september, waaraan 500.000 tot 600.000 Vlamingen deelnemen, toont aan dat monumenten- en landschapszorg inderdaad in de lift zit. Het is onze opdracht om dat in regelgeving te verwoorden, regelgeving die enkel de vroeger bestaande wet van 7 augustus 1931 actualiseert.

Ik vraag de Raad om het amendement van de heer Steenwegen in verband met de bewijskracht niet goed te keuren. Ik denk dat dit amendement overbodig is en geen element bijbrengt aan het decreet zelf.

Collega Steenwegen heeft een vraag gesteld in verband met de onderhoudspremie. Deze premie is inderdaad via de publicatie in het Staatsblad van 1 april 1995 van kracht. Dit blijft bestaan tot wanneer er ooit een wijziging komt en is complementair aan wat wij hier vandaag bespreken en morgen misschien zullen goedkeuren.

Collega Van den Eynde, als Vlaamsnationalist kan ik mij volledig in uw betoog terugvinden. Ik meen dat degenen die mee de zorg opnemen voor taal, cultuur, eigenheid, identiteit, tegelijkertijd ook in de eerste lijn staan voor de zorg voor landschappen en het culturele erfgoed dat onze voorouders ons hebben nagelaten.

Sauwens

Mijnheer de voorzitter, dit waren een aantal algemene bedenkingen. Ik meen dat slechts één element nog ter discussie staat en waarvoor amendementen werden ingediend. Ik stel echter voor dat we die amendementen bij de artikelsgewijze bespreking, behandelen.

Hetgeen we duidelijk hebben trachten te maken, zowel bij de bespreking in de regering als in de commissievergadering, is dat het de bedoeling is van dit ontwerp van decreet om, via een actief beheersplan, afspraken tussen alle betrokken partijen, de gemeentebesturen, de eigenaars, de pachters en het bestuur voor Monumenten en Landschappen, te komen tot een gezamenlijk beheersplan, waarbij zowel de landbouwer als de landschapsbeheerder eventueel op een aantal ogenblikken van een bepaalde vergoeding kan genieten en waarbij landschaps- en landbouwzorg hand in hand kunnen gaan.

De voordelen van dit decreet zijn de positieve maatregelen die nu wel mogelijk zijn wat in het oude systeem, dat tot op vandaag geldt, niet het geval was.

Ik vraag aan alle fracties om het ontwerp, zoals het uit de commissie is gekomen, te willen goedkeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de voorzitter, tijdens ons betoog hebben wij tot tweemaal toe de aandacht gevestigd op het begrip landschapszorg. Deze term is opgenomen in de memorie van toelichting in de zin : "de landschapszorg voor gans de landelijke ruimte, zijnde 950.000 hectaren".

Mijnheer de minister, is het schenken van aandacht aan waardevolle

relicten en de brede landschapszorg voor Vlaanderen niet een opdracht voor de hele Vlaamse regering en is er voor de bevoegde minister geen soort motorfunctie weggelegd om alles tot een goed einde te brengen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de zienswijze van de heer De Seranno. Ik heb trouwens zelf gepleit voor een betere samenwerking tussen de verschillende besturen die mede moeten instaan voor de landschapszorg.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot bescherming van landschappen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

-Aangenomen.

Artikel 2

Dit decreet regelt de bescherming van landschappen en de instandhouding, het herstel en het beheer van de in het Vlaamse Gewest gelegen beschermde landschappen.

- Aangenomen.

Artikel 3

Dit decreet verstaat onder :

1" landschap : een deel van het aardoppervlak met een geringe dichtheid van bebouwing, waarvan de verschijningsvorm en de samenhang het resultaat zijn van natuurlijke processen en van maatschappelijke ontwikkelingen. Als zodanig heeft een landschap als erfgoed een natuurwetenschappelijke, historische, esthetische of andere sociaal-culturele dimensie ;

2" administratie : de bestuursentiteit bevoegd voor de monumenten en landschappen ;

3" gemachtigde : de aangewezen ambtenaren van de onder 2" vermelde administratie ;

4" beheer : het geheel van de in de beschermings- en toelatingsbesluiten vermelde maatregelen, werken en handelingen die erop gericht zijn de natuurwetenschappelijke, historische, esthetische of andere sociaal-culturele waarden van het beschermde landschap in relatie tot de andere functies van het betrokken landschap in stand te houden, te verbeteren of te herstellen.

-Aangenomen.

Artikel 4

De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, hierna genoemd de Koninklijke Commissie, heeft tot taak de Vlaamse Regering te adviseren inzake de beschermingen als landschap.

Bovendien heeft de Koninklijke Commissie tot taak bij de Vlaamse Regering, ofwel op eigen initiatief ofwel op verzoek van de Vlaamse Regering, met redenen omklede adviezen uit te brengen inzake landschapszorg, inzonderheid over :

1" beleidsinzichten die voor het geheel van de landschappen een continue leefbaarheid beogen en de eigenheid ervan waarborgen ;

2° de studies, de methodes en de middelen om de in artikel 2 bepaalde doelstellingen te bereiken ;

Voorzitter

3° de coördinatie van de landschapszorg met andere beleidsdoelstellingen die daarop invloed kunnen hebben.

Zij verricht verder werkzaamheden die haar bij of krachtens dit decreet zijn opgedragen.

-Aangenomen.

HOOFDSTUK II

De beschermingsprocedure

Artikel 5

Een landschap kan wegens zijn natuurwetenschappelijke, historische, esthetische of ander sociaal-culturele waarde, in het algemeen belang, worden beschermd.

-Aangenomen.

Artikel 6

§ 1. De Vlaamse Regering stelt de voorlopige bescherming als landschap vast.

Het besluit tot voorlopige bescherming vermeldt de redenen die tot de bescherming aanleiding geven.

§ 2. Het besluit tot voorlopige bescherming bevat inzonderheid :

1° de benaming van het landschap en een plaatsbeschrijving ;

2° alle maatregelen en richtlijnen die door of krachtens dit decreet worden opgelegd met het oog op de instandhouding en het onderhoud van landschappen, met inbegrip van de erfgoedwaardigheden van openbaar nut en van de beperkingen op de uitoefening van de eigendoms- en gebruiksrechten ;

3° de doelstellingen van het toekomstig beheer die de optimale verwezenlijking van de waarden die aanleiding hebben gegeven tot de bescherming, omschrijven ;

4° een plan als bijlage dat de grenzen van het landschap en van de in artikel 14 § 4 vermelde strook van maximaal 50 meter rondom de perimeter ervan bepaalt en eventueel het gebruik van het geheel of een gedeelte van de gronden aangeeft.

§ 3. Het besluit tot voorlopige bescherming kan de teeltkeuze van cultuurgewassen niet beperken voor zover het gronden betreft die op het ogenblik van de vaststelling van het ontwerp als akkerland in gebruik zijn.

Op artikel 6 werd een amendement ingediend door de heer De Seranno.

Artikel 6

Paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

„§ 3. Het besluit tot voorlopige bescherming zal de vrijheid niet beperken wat de normale teeltkeuze betreft.“.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om een structurele fout in het decreet.

Artikel 4 stipuleert dat een Koninklijke commissie - een instrument - zal worden opgericht en pas in artikel 5 heeft men het over de eigenlijke doelstelling, met name de bescherming van landschappen.

Welnu, meestal worden eerst de doelstellingen bepaald en nadien pas wordt in de artikelen aandacht geschonken aan de instrumenten, maar niet omgekeerd.

De voorzitter : Mijnheer De Seranno, als ik het goed begrijp gaat het om een opmerking naar de vorm ?

De heer J. De Seranno : Inderdaad. Ik herinner mij dat ooit een dergelijke wijziging werd aangebracht.

In het geval dat ons bezighoudt zouden men kunnen besluiten dat de doel-

stelling het oprichten van een Koninklijke commissie is, terwijl vanzelfsprekend het de bescherming van de landschappen is.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de voorzitter, de wet van 1931 zoals gewijzigd in de jaren zeventig bepaalt het volgende : “Het Koninklijk Besluit...zal de vrijheid van de landbouwer niet kunnen beperken wat de verbouwingen en de beplanting betreft”.

De term “.. de vrijheid niet beperken wat de normale teeltkeuze betreft” werd genomen, omdat er ook rekening moet worden gehouden met onder andere de tuinders.

Boomaanplanting en bebossing kunnen wel aan een vergunning worden onderworpen.

De scheiding tussen akker en weiland is tegenwoordig niet meer te maken. Het thans voorkomend grasland in Vlaanderen is in regel een cultuurgewas dat past in het stelsel van vruchtafwisseling en dat derhalve regelmatig wordt heringezaaid. Omwille van het behoud van de vruchtbaarheid van de grond wordt het afgewisseld met andere teelten.

Mijnheer de minister, het is onwerkbaar indien de boeren een toestemming moeten vragen om hun grasland te hernieuwen !

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de artikelen 6, paragraaf 3 en 10, paragraaf 2 van het ontwerp van decreet tot bescherming van landschappen herbevestigen de vrijheid van de landbouwer zoals die in de oude wet van 1931 was bepaald.

De commissie heeft er aan toegevoegd dat de beperking van de teeltkeuze op vrijwillige basis via het beheersplan mogelijk wordt.

Bepaalde leden van de commissie, waaronder de heer De Seranno, heb-

Sauwens

ben hun bezorgdheid uitgesproken over een mogelijke beperking van de omzetting van grasland naar akkerland.

Ter vrijwaring van de waarde van het te beschermen landschap kan de omzetting van gras- naar akkerland worden gereguleerd.

Dit betekent echter niet dat de omzetting van gras- naar akkerland in elk beschermd landschap verboden is. Dit beschermingsvoorschrift zal slechts beperkt worden toegepast en moet expliciet worden vermeld. Bovendien sluit deze beperking de mogelijkheid van wisselteelt niet uit. Meer nog. Een absoluut verbod zou een negatieve weerslag kunnen hebben op het landschap.

De reglementering van de omzetting heeft enkel tot doel in samenspraak met de betrokkenen de waarde van het landschap te vrijwaren. In tegenstelling tot de administratieve rompslomp van de wet van 1931 kan een goed beheersplan zonder veel bureaucratie deze beperking volledig opheffen en een soepel gebruik van de grond mogelijk maken.

Ik herhaal dat de maatregel slechts van toepassing is op een beperkt aantal gebieden. In het belang van deze gebieden die een zeldzaamheid in het Vlaamse landschap worden, moet de overheid maatregelen kunnen nemen om een definitieve omzetting te verhinderen.

Ik geef een paar voorbeelden van concrete dossiers zoals de Leiemersen in Sint-Maartens-Latem, de Asbroekse meersen, de poldergebieden die cultuurgronden zijn, door de mens op zee werden gewonnen en waarvan de natuurwaarde medebepaald wordt door het behoud van het grasland en de streek van Haspengouw waar er jaarlijks honderden ha hoogstamboomgaarden verdwijnen.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de minister, worden de boomgaarden als gras- of als akkerland beschouwd ?

Minister J. Sauwens : Als grasland.

De heer J. De Seranno : Is een boomgaard akkerland of grasland ?

Minister J. Sauwens : Ik herhaal dat hoogstamboomgaarden als grasland worden beschouwd.

De heer J. De Seranno : Dat kan toch niet ! De grond tussen de bomen wordt immers bewerkt.

Minister J. Sauwens : Mijnheer De Seranno, de hoogstamboomgaarden kunnen vergeleken worden met de overblijfselen van de heidegebieden die men moet beschermen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens te beklemtonen dat een bescherming van landbouwgebieden in een landschap de enige duurzame garantie is voor de veiligstelling van de toekomst van de familiale landbouwbedrijven.

De maatregel inzake mogelijke beperking van de omzetting van gras- naar akkerland heeft niet tot doel landbouwgebieden via bescherming om te zetten in natuurgebieden. Het is de bedoeling samen met de landbouwer en op basis van een beheersplan tot een agrarisch landschapsbeheer te komen.

Mijnheer De Seranno, ik herhaal dat een beperking van het omzetten van gras- naar akkerland de vruchtafwisseling niet wil verhinderen. Het is enkel de bedoeling te controleren voor cultuurgewassen. Aangezien het merendeel van de graslanden in Vlaanderen cultuurgewassen bevat, moet juist extra aandacht worden besteed aan de zeldzame overblijvende graslanden, voornamelijk de natte landen. Deze kunnen enkel behouden blijven door een strenge reglementering ter zake.

Indien uw amendement goedgekeurd zou worden, dan betekent dit dat we een stap terug zetten en dat

we terug gaan naar de periode van voor de wet van 1931. Het is een essentieel gegeven in dit decreet en ik wil u dan ook met aandrang vragen om uw amendement in te trekken. Ik vraag de Raad om het alleszins niet goed te keuren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag voor de minister en de heer De Seranno. Ik luister met aandacht naar het debat maar ik kan niet uitmaken of we dit amendement nu al dan niet moeten goedkeuren. Wij willen de grootste mogelijke flexibiliteit behouden inzake de af te sluiten beheersovereenkomsten. Is dit amendement een verrijking van de flexibiliteit of vormt het een handicap ? Legt dit amendement de af te sluiten beheersovereenkomsten beperkingen op of zorgt het daarentegen voor meer vrijheid ? Wij willen minder reguleren dan vroeger en de minister zegt dat het decreet minder bureaucratisch is dan vroeger. Vormt dit amendement een meer bureaucratische ingreep en beperkt het de mogelijkheden van de beheersovereenkomsten of zorgt het daarentegen voor meer vrijheid ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Het voorstel van de heer De Seranno houdt in dat de omzetting van grasland naar akkerland wel mogelijk wordt terwijl wij dat in een aantal situaties willen verhinderen.

De heer A. Denys : Wil u dat verhinderen omdat het landschap anders minder goed wordt onderhouden ?

Minister J. Sauwens : Neen, er zijn een aantal landschappelijke, natuurwetenschappelijke en soms ook culturele waarden die verdwijnen indien men bepaalde grasvelden gaat omzetten in maïsvelden of akkers. Het is vooral de landschappelijke waarde en de natuurwaarde, bijvoorbeeld

Sauweus

beeld voor weidevogels, die vermindert.

De heer A. Denys : U wil dit dus verbieden uit vrees om een deel van de natuurwaarde te verliezen ?

Minister J. Sauwens : Men gaat niet verder dan wat de wet van 1931 nu bepaalt. De wet van 1931 laat dit volgens vaste rechtspraak van de Raad van State toe. Men wil nu door de wet van 1931 gedeeltelijk te herschrijven de vrijheid van teeltkeuze vergroten. Men wil de mogelijkheid van het bestuur om beperkende maatregelen op te leggen verkleinen.

De voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de minister, er bestaat geen twijfel dat de bedoeling dezelfde is. U hebt verwezen naar natte weilanden. Die gronden kunnen gewoon niet geploegd worden. Een voorbeeld : U kent de Demervallei. Wij hebben de prachtige Demervallei in de buurt van Zichem gekend waarover Ernest Claes heeft geschreven. In 1953 was dit nog een beemdenlandschap. Deze vallei viel niet te ploegen wegens de versnippering en was niet bruikbaar voor de landbouw. Men heeft ze dan maar met populieren beplant en het open landschap is verdwenen. Dit landschap verdween dus niet door ploegen maar door beplanting met populieren die trouwens achteraf niet eens iets hebben opgeleverd. De open ruimte langs de Demer is verdwenen. We hebben dat op verschillende plaatsen in Vlaanderen gezien. Als de landbouw zich terugtrekt moet de eigenaar iets doen en plant er dan populieren op.

Minister J. Sauwens : Collega, het probleem is natuurlijk niet dat men natte beemden zou kunnen ploegen. Dat is inderdaad onmogelijk. Men zou ze echter wel kunnen droogleggen en ze daarna omploegen. Dat heeft men al gezien. Enorme oppervlakten werden drooggelegd en om-

geploegd. Dat willen we in een beperkt aantal gevallen vermijden.

De heer J. De Serrano : Die valleigronden zijn over het algemeen versnipperd in vele percelen, zodat men geen vat heeft op de waterhuishouding. Het is een kwestie van geloof in de beheerscommissie.

Daarom kunnen wij dit decreet onderschrijven op voorwaarde dat de ingelanden kunnen participeren en zelf verantwoordelijkheid dragen. Dat moet worden overgelaten aan de beheerscommissie in samenspraak met de belanghebbenden. Het voorstel is belangrijk om het vertrouwen van de honderden eigenaars te bekomen.

Mijnheer de minister, u moet rechtszekerheid bieden, anders verliezen wij de medewerking van deze mensen. Daarom houden wij eraan dat dit amendement zou worden goedgekeurd.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de voorzitter, dit amendement heeft het voorwerp uitgemaakt van een zeer lange discussie. Ik wil beklemtonen dat het artikel zoals het hier staat letterlijk verwijst naar de wet van 1931. Dit was eigenlijk het compromis dat in de regering was gesloten.

Voorts heb ik altijd problemen met amendementen die niet duidelijk zijn. Ik heb bijvoorbeeld nog altijd niet begrepen wat men verstaat onder het begrip "normale teeltkeuze". Voor wie is normaal nog normaal ? Ik begrijp die terminologie niet, en mijns inziens is dit een dermate ruime term dat hij niet is geschikt voor een decreet. Voor mijn fractie wil ik aangeven dat de term zoals hij in het oorspronkelijke artikel van de wet van 1931 stond de enige aanvaardbare is.

De heer J. De Seranno : Mijnheer De Mol, als ik het goed begrijp, bent u voorstander van het behoud van de tekst uit de wet van 1931?

De heer J. De Mol : Mijnheer De Seranno, ik zeg dat ik voorstander ben van dit artikel in compromisvorm in de wet van 1931. Dit amendement geeft geen duidelijkheid, maar schept nog meer rechtsonzekerheid.

De heer J. De Seranno : De minister heeft er daarnet op gewezen dat het begrip akkerland ook niet is bepaald.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Artikel 6 paragraaf 3 bepaalt nu - en ik citeer : "Het besluit tot voorlopige bescherming kan de teeltkeuze van cultuurgewassen niet beperken voor zover het gronden betreft die op het ogenblik van de vaststelling van het ontwerp als akkerland in gebruik zijn." Voor de andere gronden kan het dus wel in een specifiek besluit beperkt blijven, in de zin zoals ik het daarnet heb verwoord en in de verklaring en de geschriften die ik heb afgelezen.

De beheerscommissie en het beheersplan moeten in consensus worden samengesteld, en een beheersplan moet mee de goedkeuring krijgen van de gebruiker. Bepaalde gronden die onbetwistbaar zeer hoge landschappelijke waarde hebben kunnen niet via een beschermingsbesluit als grasland blijven bewaard. Als dit amendement wordt aangevaard, zal men dit niet meer kunnen beletten. De huidige situatie en de toepassing van de wet van 1931 zoals ze gebeurd met instemming van de Raad van State maakt dat wel mogelijk.

Dat betekent dat we een stap terug zetten, wat tegen de hele idee van dit decreet indruist.

De voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Kan de minister me even verklaren wat hij bedoelt met "graszaadteelt" ? Hoe zou een dergelijk terrein na twee jaar worden geklasseerd als weiland ? Laten we aannemen dat Italiaans

De Seranno

raaigras is gezaaid waarop koeien kunnen grazen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De **heer A. Denys** : Ik ben niet van plan me met de technische discussie ter zake te bemoeien. Wij vertrouwen erop dat de beheersovereenkomsten via overleg tussen de beheerscommissie en de gebruiker tot stand zullen komen. Dat lijkt ons een goed systeem. Alleen beklemtonen we dat een overregulering in dat verband geen zoden aan de dijk zou brengen. Er moet een zekere bewegingsruimte blijven bestaan. Ik wil daarom vandaag nog geen uitsluitel geven over het standpunt - of beter gezegd de onthouding - van de VLD. Eerst moeten we de teksten nog even doornemen.

De voorzitter : De stemmingen over artikel 6 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 7

§ 1. Het besluit tot voorlopige bescherming en het dossier dat een inhoudelijke beschrijving en evaluatie bevat, worden gelijktijdig bij ter post aangetekende brief :

1° voor advies voorgelegd aan de bestuurlijke entiteiten bevoegd voor de ruimtelijke ordening, landinrichting, de economie en het natuurbehoud en aan de betrokken gemeente(n) en provincie(s). Deze adviezen worden binnen zestig dagen te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post uitgebracht, zoniet worden ze geacht gunstig te zijn ;

2° bij de betrokken gemeentebesturen neergelegd voor het openen van een openbaar onderzoek en het opstellen van een proces-verbaal waarin de opmerkingen en bezwaren worden opgenomen. Een bericht omtrent het openbaar onderzoek wordt aangeplakt bij de toegangswegen van het landschap zoals aangeduid op het plan.

Het openbaar onderzoek gaat in ten laatste veertien dagen te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post van de betekening en duurt dertig dagen. Tijdens het openbaar onderzoek zal het besluit tot voorlopige bescherming en het dossier ter inzage liggen bij de betrokken gemeente(n). Bij het verstrijken van de termijn wordt het openbaar onderzoek door de gemeente(n) afgesloten. Binnen vijftien dagen na het afsluiten zenden zij hun proces-verbaal over aan de betrokken buitendienst van de administratie.

Bij ontstentenis van een binnen de voorgeschreven termijn geopend' openbaar onderzoek kan de gouverneur van de betrokken provincie dit onderzoek organiseren. In dit geval gaat de termijn van het openbaar onderzoek in ten laatste vijftien dagen te rekenen vanaf de datum van afgifte ter post van het bericht dienaangaande vanwege de administratie.

§ 2. De administratie betekent het besluit tot voorlopige bescherming aan de eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en vruchtgebruikers zoals bekend bij de Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen op de datum van het ontwerp. Zij kunnen hun opmerkingen en bezwaren indienen bij de betrokken buitendienst van de administratie binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post. Gedurende deze termijn ligt het dossier ter inzage op de betrokken buitendienst van de administratie.

§ 3. Binnen tien dagen na ontvangst van het besluit tot voorlopige bescherming delen de personen die er overeenkomstig § 2 van werden in kennis gesteld, het bij ter post aangetekende brief mee aan de huurders of bewoners, pachters of gebruikers, binnen tien dagen te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post, op straffe van hoofdelijke aansprakelijkheid voor het herstel en de schade-loosstelling zoals bepaald in artikel 20 van dit decreet.

§ 4. De personen die overeenkomstig § 2 in kennis werden gesteld, geven bij ter post aangetekende brief kennis van de eventuele gewijzigde ei-

gendomstoestand aan de betrokken buitendienst van de administratie, binnen tien dagen te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post, op straffe van hoofdelijke aansprakelijkheid voor het herstel en de schade-loosstelling zoals bepaald in artikel 20 van dit decreet. De nieuwe eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en vruchtgebruikers worden op hun beurt betekend overeenkomstig § 2.

§ 5. Bij overdracht of toewijzing van een onroerend goed of van een op een onroerend goed betrekking hebbend zakelijk recht gelegen in een voorlopig beschermd landschap, moet de instrumenterende ambtenaar in de overdrachtsakte of toewijzingsakte vermelden dat bedoeld onroerend goed binnen een voorlopig beschermd landschap ligt en de eventuele overdracht meedelen aan de administratie.

De overdrachts- of toewijzingsakte vermeldt alle maatregelen en richtlijnen die door of krachtens dit decreet worden opgelegd met het oog op de instandhouding en het onderhoud van landschappen, met inbegrip van de erfdiensbaarheden van openbaar nut en van de beperkingen op de uitoefening van de eigendoms- en gebruiksrechten die van toepassing zijn op het onroerend goed.

§ 6. Het besluit tot voorlopige bescherming als landschap of tot opheffing daarvan wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

§ 7. Na afloop van de in de § 1,2,3 en 4 van dit artikel bepaalde procedure wordt het dossier aan de Koninklijke Commissie voor een met redenen omkleed advies overgezonden.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Indien men streeft naar een positieve samenwerking tussen de diensten, wat overigens onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van een grote mate van landschapszorg, dan is het betreurenswaardig dat het besluit tot voorlopige bescherming bij aangetekende

De Seranno

brief via de Post door het bestuur van Landschappen aan Ruimtelijke Ordening, Landschappen, Economie en Natuurbehoud moet worden doorgestuurd. Dat is van het goede teveel. De minister zal daar evenwel niet graag iets aan veranderen omdat, in de structuur van het ontwerp, het ook de gemeentebesturen aangaat en er "in het Oosten des lands" en meer specifiek in Voeren, sommigen anders niet hun administratieve medewerking verlenen. Ik betreur dat de besturen van de Vlaamse regering, die nochtans in hetzelfde gebouw vertoeven, met elkaar moeten corresponderen via aangetekend schrijven.

De voorzitter : Het artikel wordt aangenomen.

Artikel 8

§ 1. Vanaf de betekening van het besluit tot voorlopige bescherming zijn op de in het besluit tot voorlopige bescherming vermelde onroerende goederen gedurende een termijn van maximaal twaalf maanden al de rechtsgevolgen van de bescherming voorlopig van toepassing. De termijn gaat in te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post van de in artikel 7 § 1 vermelde voorlegging.

§ 2. Voor de personen bedoeld in Artikel 7 § 2 zijn al de rechtsgevolgen van de bescherming voorlopig van toepassing vanaf hun betekening tot de datum waarop de in § 1 bepaalde termijn afloopt.

§ 3. De rechtsgevolgen gelden voor elke andere natuurlijke of rechtspersoon vanaf de publikatie in het Belgisch Staatsblad tot de datum waarop de in § 1 bepaalde termijn afloopt.

§ 4. Bij een met redenen omkleed besluit kan de Vlaamse Regering deze einddatum eenmaal met ten hoogste zes maanden verdagen. Dit besluit wordt betekend aan de openbare besturen vermeld in Artikel 7 § 1 en aan de personen bedoeld in Artikel 7 § 2 en bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

§ 5. Het besluit tot voorlopige bescherming als landschap vervalt van rechtswege indien vóór de in § 1 of § 4 bedoelde einddatum geen besluit tot definitieve bescherming is genomen.

§ 6. De Vlaamse Regering kan, de Koninklijke Commissie gehoord, het besluit tot voorlopige bescherming als landschap bij gemotiveerd besluit geheel of gedeeltelijk opheffen.

– Aangenomen.

Artikel 9

De Vlaamse Regering, de Koninklijke Commissie gehoord, stelt de definitieve bescherming vast van de in het besluit tot voorlopige bescherming vermelde goederen.

Het besluit tot definitieve bescherming vermeldt de redenen die tot de bescherming aanleiding geven.

– Aangenomen.

Artikel 10

§ 1. Het besluit tot bescherming bevat inzonderheid :

1" de benaming van het landschap en een plaatsbeschrijving ;

2" alle maatregelen en richtlijnen die door of krachtens dit decreet worden opgelegd met het oog op de instandhouding en het onderhoud van landschappen, met inbegrip van de erfgoedwaarden van openbaar nut en van de beperkingen op de uitoefening van de eigendoms- en gebruiksrechten ;

3" de doelstellingen van het toekomstig beheer die de optimale verwezenlijking van de waarden die aanleiding hebben gegeven tot de bescherming, omschrijven ;

4" een plan als bijlage dat de grenzen van het landschap en van de in artikel 14 § 4 vermelde strook van maximaal 50 meter rondom de perimeter ervan bepaalt en het gebruik van de gronden aangeeft.

§ 2. Het besluit kan de teeltkeuze van cultuurgewassen niet beperken

voor zover het gronden betreft die op het ogenblik van de vaststelling van de bescherming als akkerland in gebruik zijn.

In het beheersplan (artikel 16 § 3) kan evenwel op basis van vrijwilligheid overeengekomen worden het aantal teelten te beperken.

Op artikel 10 werd een amendement ingediend door de heer De Seranno dat luidt als volgt :

Artikel 10

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. Het besluit tot bescherming zal de vrijheid niet beperken wat de normale teeltkeuze betreft.“.

De stemmingen over artikel 10 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 11

§ 1. Het besluit tot bescherming als landschap wordt in het Belgisch Staatsblad bij uittreksel gepubliceerd en betekend aan de openbare besturen vermeld in artikel 7 § 1 en aan de eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en vruchtgebruikers zoals bekend bij de Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen op de datum van dit besluit. Het besluit wordt overgeschreven op het kantoor van de hypotheekbewaarder.

§ 2. De personen die overeenkomstig § 1 in kennis werden gesteld, geven bij ter post aangetekende brief kennis aan de huurders of de bewoners van het besluit dat hun betekend werd, binnen tien dagen te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post op straffe van hoofdelijke aansprakelijkheid voor het herstel en de schadeloosstelling zoals bepaald in artikel 20 van dit decreet.

§ 3. De personen die overeenkomstig § 1 in kennis werden gesteld, geven bij ter post aangetekende brief kennis van de eventuele gewijzigde eigendomstoestand aan de buitendienst van de administratie, binnen tien dagen te rekenen vanaf de

Voorzitter

datum van de afgifte ter post, op straffe van hoofdelijke aansprakelijkheid voor het herstel en de schade-loosstelling zoals bepaald in artikel 20 van dit decreet.

§ 4. Bij overdracht of toewijzing van een onroerend goed of van een op een onroerend goed betrekking hebbend zakelijk recht gelegen in een beschermd landschap, moet de instrumenterende ambtenaar in de overdrachtsakte of toewijzingsakte vermelden dat bedoeld onroerend goed binnen een beschermd landschap ligt en de eventuele overdracht meedelen aan de buitendiensten van de administratie.

De overdrachts- of toewijzingsakte vermeldt alle maatregelen en richtlijnen die door of krachtens dit decreet worden opgelegd met het oog op de instandhouding en het onderhoud van landschappen, met inbegrip van de erfdiensbaarheden van openbaar nut en van de beperkingen op de uitoefening van de eigendoms- en gebruiksrechten die van toepassing zijn op het onroerend goed.

-Aangenomen.

Artikel 12

Het besluit tot voorlopige of definitieve bescherming als landschap is bindend. Er mag alleen van worden afgeweken in de door dit decreet bepaalde gevallen en vormen.

De besluiten tot voorlopige of definitieve bescherming als landschap hebben een individueel karakter en mogen geen erfdiensbaarheden opleggen of voorschriften vaststellen die in absolute zin handelingen of werken verbieden die met de geldende plannen van aanleg overeenstemmen, noch de verwezenlijking van die plannen kunnen verhinderen.

-Aangenomen.

Artikel 13

De gehele of gedeeltelijke opheffing of de wijziging van het besluit tot be-

scherming als landschap gebeurt onder de voorwaarden en in de vorm vastgesteld voor de bescherming.

Tot de vaststelling van het besluit tot definitieve wijziging of opheffing van de bescherming als landschap blijven de rechtsgevolgen van het vorige besluit van kracht.

-Aangenomen.

HOOFDSTUK III

Beschermingsvoorschriften

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse Regering kan algemene beschermingsvoorschriften vaststellen.

§ 2. De eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en vruchtgebruikers van een voorlopig of definitief beschermd landschap zijn ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te houden, het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

Niemand, met inbegrip van gebruikers en personen die dieren onder hun hoede hebben, mag het voorlopig of definitief beschermd landschap ontsieren, beschadigen of vernielen.

§ 3. Met betrekking tot de binnen de grenzen van een voorlopig of definitief beschermd landschap gelegen goederen zijn alle vergunningvertrekkende instanties voor de vergunningsaanvragen ertoe gehouden binnen de 10 dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij de Vlaamse Regering of zijn gemachtigde.

Dit advies is bindend voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt.

§ 4. Het voorschrift van § 3, eerste lid, is ook van toepassing op de vergunningsaanvragen gelegen in de omgeving van voorlopig of definitief beschermd landschappen, zijnde een strook van maximaal 50 meter rondom de perimeter van de bescherming te meten op de begane grond.

In dit geval heeft het uitgebracht advies geen bindend karakter.

§ 5. Werken of handelingen die strijdig zijn met de maatregelen en richtlijnen van het besluit en niet vergunningsplichtig zijn, zijn onderworpen aan een toelating te verlenen door de Vlaamse Regering of zijn gemachtigde.

§ 6. De Vlaamse Regering stelt de voorwaarden en de procedure vast voor het verlenen van het in § 3 en 4 vermelde advies en de in § 5 bedoelde toelating.

- Aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Register en herkenningsteken

Artikel 15

De administratie houdt een register bij van voorlopig beschermde en van definitief beschermde landschappen. De Vlaamse Regering stelt de inrichting van het register vast. De gemeente en de provincie houden, elk voor wat hun betreft, een register bij van definitief beschermde landschappen. Iedereen kan inzage hebben in en afschrift verkrijgen van het register.

De beschermde landschappen komen in aanmerking voor het aanbrenge van een herkenningsteken. De Vlaamse Regering stelt het model van het herkenningsteken vast en bepaalt de modaliteiten voor het aanbrenge ervan.

- Aangenomen.

HOOFDSTUK V

Beheer en definitief beschermde landschappen

Artikel 16

§ 1. Met het oog op het verwezenlijken van de beheersdoelstellingen wordt voor elk beschermd landschap een beheerscommissie opgericht.

voorzitter

In deze commissie zijn de eigenaars, met inbegrip van de pachters en huurders, de verenigingen die de instandhouding, het herstel en het beheer van het beschermd landschap tot doel hebben, de betrokken administraties en de betrokken gemeente(n) vertegenwoordigd.

§ 2. De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werking van de beheerscommissie.

§ 3. De beheerscommissie maakt binnen een termijn van drie jaar ingaande bij de definitieve bescherming voor het beschermd landschap of een deel ervan een beheersplan op.

Het beheersplan omvat :

- a) de motivering ;
- b) een opsomming van de concrete maatregelen, werken en handelingen ;
- c) de uitvoeringsmodaliteiten en -termijnen ;
- d) een gedetailleerd plan waarop de voorziene maatregelen, werken en handelingen zijn aangeduid.

De Vlaamse Regering of zijn gemachtigde kan bijkomende modaliteiten voor de opmaak en uitvoering van het beheersplan vaststellen.

§ 4. Het beheersplan wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering, de Koninklijke Commissie gehoord.

§ 5. Bij ontstentenis van een goedgekeurd beheersplan voor het gehele beschermd landschap binnen de in § 3 gestelde termijn stelt de administratie een beheersplan voor het beschermd landschap vast.

Dit beheersplan wordt ter kennis gebracht van de betrokken gemeente(n) en achteraf bekendgemaakt via aanplakking zoals vermeld in artikel 7, § 1,2°.

§ 6. De uitvoering van het beheersplan gebeurt op vrijwillige basis door middel van een beheersovereenkomst.

-Aangenomen.

Artikel 17

§ 1. Binnen de perken van de begrotingsmiddelen stelt de Vlaamse Regering met het oog op de verwezenlijking van het beheersplan een financiële regeling vast.

§ 2. Deze financiële regeling betreft de instandhouding, het onderhoud, het herstel, de ontsluiting, het beheer, het onderzoek en de voorlichting over het definitief beschermd landschap zoals vastgelegd in het door de Vlaamse Regering goedgekeurde beheersplan.

§ 3. De premie wordt toegekend aan de opdrachtgever die, met goedkeuring van de betrokken eigenaars, de door hem aangevraagde werken uitvoert.

De premie is samengesteld uit de bijdragen van het Gewest, de betrokken provincie(s) en de betrokken gemeente(n), in de volgende procentuele verhouding :

1° voor het opmaken van het beheersplan :

Gewest : 80% met een maximum te indexerende bijdrage van 800.000 fr ;

2° voor instandhoudings- en onderhoudswerken :

Gewest : 40% ;

3° voor herstel- en verbeteringswerken :

Gewest : 25%

Provincie : 7,5%

Gemeente : 7,5% ;

4° voor ontsluitings-, onderzoeks- en voorlichtingswerkzaamheden :

Gewest : 20%.

Indien de aanvrager een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut is opgericht overeenkomstig de wet van 27 juni 1921, met als één van haar statutaire doelstellingen de instandhouding, het onderhoud, het herstel en de ontsluiting van het landschap, worden de bijdragen sub 2° ; 3° en 4° verdubbeld.

De eigenaar dient desgevallend met de gebruiker overleg te plegen.

§ 4. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de financiële regeling.

-Aangenomen.

Artikel 18

Ingeval het definitief beschermd landschap of een gedeelte ervan in gevaar komt als het in bezit blijft van één of meerdere eigenaars, kan de Vlaamse Regering, de Koninklijke Commissie gehoord, in die mate tot de onteigening ten algemene nutte van die onroerende goederen beslissen. De Vlaamse Regering kan het provinciebestuur of het College van Burgemeester en Schepenen de toelating verlenen om, in haar plaats, tot deze onteigening over te gaan.

De eigenaars en de overige belanghebbenden die bewijzen dat de waarde van het goed wordt verminderd door de voorschriften van de definitieve bescherming, kunnen van het Vlaamse Gewest een schadevergoeding eisen. Indien de eigenaar bewijst dat de waardevermindering van dit goed de helft van zijn koopwaarde overschrijdt, kan hij van het Gewest de verwerving daarvan eisen.

- Aangenomen.

HOOFDSTUK VI

Toeziets- en strafbepalingen

Artikel 19

§ 1. De gemachtigde heeft, voor het onderzoek naar de waarden tot bescherming, toegang tot de gebieden die voor bescherming in aanmerking kunnen komen, woningen en gebouwen bestemd voor beroepsactiviteiten uitgezonderd.

Hij heeft toegang tot de in het voorlopige of definitieve beschermingsbesluit vermelde gebieden, woningen en gebouwen bestemd voor beroepsactiviteiten uitgezonderd, om alle nodige opsporingen en vaststellingen te verrichten.

§ 2. De leden van de Koninklijke Commissie hebben toegang tot de in

het voorlopige of definitieve beschermingsbesluit vermelde gebieden, woningen en gebouwen bestemd voor beroepsactiviteiten uitgezonderd.

§ 3. De gemachtigde, de provinciegouverneur en de burgemeester zijn bevoegd om de inbreuken op de bepalingen van dit decreet op te sporen en vast te stellen. Hun vaststellingen worden bij proces-verbaal vastgelegd.

§ 4. De Vlaamse Regering wijst de gemachtigde aan die voor de toepassing van dit decreet de hoedanigheid van agent of officier van gerechtelijke politie hebben als haar beëdigde ambtenaren.

§ 5. De gemachtigde, de provinciegouverneur of de burgemeester kan bevelen om de werken stil te leggen die worden uitgevoerd met overtreding van de bepalingen die bij of krachtens dit decreet zijn opgelegd. Zo nodig doen zij een beroep op de gewapende macht en gaan zij over tot het leggen der zegels en de eventuele inbeslagname van de werken voertuigen.

Het bevel om de werken stil te leggen moet in het proces-verbaal worden vermeld.

Het proces-verbaal wordt binnen vijftien dagen na de vaststellingen bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs ter kennis gebracht aan de opdrachtgever en aan de uitvoerder van de werken.

Bij artikel 19 is er een amendement van de heer Steenwegen dat luidt als volgt :

Artikel 19

In § 3 op de laatste regel na het woord „proces-verbaal” de woorden „dat bewijskracht heeft tot het tegendeel bewezen is,” invoegen.

De stemmingen over artikel 19 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

§ 1. Onverminderd de toepassing van de bij het Strafwetboek of bij andere wetten of decreten bepaalde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en een geldboete van 100 tot 100.000 fr. of met één van deze straffen :

1° de eigenaar, erfpachthouder, opstalhouder of vruchtgebruiker die nalaat de mededeling aan de huurders of bewoners, pachters of gebruikers, te doen overeenkomstig de artikelen 7 § 3 en 11 § 2, of die nalaat de kennisgeving te doen aan de administratie overeenkomstig de artikelen 7 § 4 en 11 § 3 van dit decreet ;

2° de instrumenterende ambtenaar die nalaat in de overdrachtsakte of toewijzingsakte de vermelding in te schrijven overeenkomstig de artikelen 7 § 5 en 11 § 4 van dit decreet ;

3° hij die werken uitvoert of handelingen stelt die strijdig zijn met de maatregelen en richtlijnen van de besluiten tot voorlopige of definitieve bescherming van het landschap overeenkomstig de artikelen 6 § 2, 2° en 10 § 1, 2° van dit decreet ;

4° hij die werken uitvoert of handelingen stelt die strijdig zijn met de overeenkomstig artikel 14, § 1, vastgestelde algemene beschermingsvoorschriften ;

5° de eigenaar, erfpachthouder, opstalhouder of vruchtgebruiker die nalaat de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken uit te voeren aan de goederen gelegen in een voorlopig of definitief beschermd landschap, of die deze goederen ontsiert, beschadigt of vernielt ;

6° eenieder, met inbegrip van de gebruiker en de persoon die dieren onder zijn hoede heeft, die goederen gelegen in een voorlopig of definitief beschermd landschap ontsiert, beschadigt of vernielt ;

7° hij die zonder de in artikel 14 § 5 vermelde toelating, of in strijd met de verleende toelating, werken onderneemt of handelingen stelt in een

voorlopig of definitief beschermd landschap.

§ 2. De in § 1 vermelde straffen worden verdubbeld :

1° indien de inbreuk gepleegd wordt door een persoon die uit hoofde van zijn beroep met betrekking tot de beschermde goederen een daad van koophandel stelt ;

2° indien de inbreuk het herstel op korte termijn van de beschermde goederen onmogelijk heeft gemaakt.

§ 3. De straffen vermeld in § 2 kunnen in voorkomend geval worden samengevoegd.

-Aangenomen.

Artikel 21

Bij elk vonnis van veroordeling wordt bevel gegeven het goed of de goederen in hun vroegere toestand te herstellen op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeloosstelling en de opgelegde dwangsom.

Bij het verstrijken van de in het vonnis vastgestelde termijn kan de Vlaamse Regering of haar gemachtigde de werkzaamheden op kosten van de veroordeelde laten uitvoeren.

Indien herstel niet mogelijk is kunnen op vordering van de Vlaamse Regering aanpassingswerken worden bevolen.

-Aangenomen.

HOOFDSTUK VII

Overgangs- en opheffingsbepalingen

Artikel 22

§ 1. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, wordt opgeheven voor de in het Vlaamse Gewest gelegen landschappen.

§ 2. De onder het stelsel van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de

Voorzitter

decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, begonnen procedures tot bescherming als landschap worden voortgezet overeenkomstig bedoelde wet.

De beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, behouden hun rechtskracht tot zij overeenkomstig dit decreet worden gewijzigd of opgeheven. Ten aanzien van deze beschermingsbesluiten gelden alle gevolgen die dit decreet verbindt aan de besluiten tot bescher-

ming, met uitzondering van de verplichting om binnen de drie jaar een beheerscommissie op te richten.

-Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 16.59 uur.**